ATATÜRK'Ü İYİ ANLAMAK

HARUN YAHYA

Birinci Baskı: Nisan, 2002
İkinci Baskı: Mart, 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset / 100. Yıl Mahallesi
MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına

varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Atatürk, gerek etkileyici kişiliği, gerekse ahlaki meziyetleri ile tüm dünyanın kalbinde taht kurmuş, eşsiz bir liderdir. Çöküş arifesinde olan, enkaz haline gelmiş bir imparatorluğun, kölelik tehdidi ile karşı karşıya kaldığını sezinlemiş, milletimizi esaretten kurtarmak için büyük bir milli kurtuluş hareketi başlatmıştır.

Cumhuriyet tarihimiz süresince, kritik dönemler atlatan milletimiz, bir çok problemin üstesinden, yalnızca Atatürkçü düşünceye ve milliyetçi-muhafazakar kimliğe sahip çıkmakla gelinebileceğini artık kavramış durumdadır. Türkiye'nin 21. yüzyılda, büyük önderin hedef gösterdiği "muasır medeniyetler" arasında yer alması ve ülkemizin "lider ülke Türkiye" olması için Atatürk'ün açtığı bu yolda emin adımlarla ilerlenmesi gerekmektedir.

Atatürk, bir konuşmasında "Çağdaş bir cumhuriyet kurmak demek, milletin insanca yaşamasını bilmesi, insanca yaşamanın neye bağlı olduğunu öğrenmesi demektir"1 diyerek, Cumhuriyetin kurulması ve bekası için "insanca" yaşamanın önemine dikkat çekmiştir. Atatürk, Müslüman-Türk Milleti'nin insanlık onuruna yakışır şekilde yaşaması için bu sorumluğu kendi omuzlarında hissetmiş, ülkeyi sahiplenmiş, artık misyonunu tamamladığına inandığı bir imparatorluğun üzerine yeni temellere dayanan bir devlet kurmuştur.

Şüphesiz, Atatürk dünyada benzerine az rastlanan bir liderdir. Kendisi Türk Devleti'ni bizlere, özellikle de tüm kalbiyle güvendiği gençlere emanet etmiştir. Türk Milleti'nin bağrından, onun izini süren yüzlerce, hatta binlerce Atatürk çıkaracaktır. Nitekim Ulu Önder Atatürk de bu temennisini şu şekilde ifade etmiştir:

"İki Mustafa Kemal vardır. Biri ben, fani Mustafa Kemal; diğeri milletin içinde yaşattığı Mustafa Kemaller idealidir. Ben onu temsil ediyorum. Herhangi bir tehlike anında ben ortaya çıktımsa, beni bir Türk anası doğurmadı mı, Türk anaları daha nice Mustafa Kemaller doğurmayacaklar mı? Feyz milletindir, benim değildir." 2

Bizlerin yapması gereken ise Atatürk'ün ilkelerini daima ayakta tutmak, milletçe bu konuda bilinçlenmek ve onun gösterdiği güzel ahlakı örnek almaktır. Bunun için ise, öncelikle Atatürk'ün ahlakını yakından tanımakla başlamalıyız.

Atatürk'ü iyi anlamak; sadece onun şahsına yönelik övücü konuşmalar yapmak, sözlü olarak takdir etmekle değil, kendisinin milletinden ne istediğini anlamak, fikir yapısını ve ilkelerini hayata geçirmek demektir. Nitekim Mustafa Kemal Atatürk, kendisini anlamanın, onun yolunda ilerlemenin nasıl mümkün olacağını yol olarak bizlere şu şekilde belirtmiştir:

"Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu kafidir (yeterlidir.)"3

İşte bu kitabın yazılmasındaki amaç; insanı insan yapan ahlaki değerleri Atatürk'ün sözlerinden alıntılarla anlatmak, bayrağımızın göklerde özgürce dalgalanması, Devletimizin ve milletimizin bekası için "güzel ahlakın" şart olduğu konusunda genç nesilleri bilinçlendirmektir. Ulu Önder Atatürk'ün dediği gibi yalnızca "kılıçla fetih yapanlar mağlup olmaya (yenilmeye) ve netice itibarıyle mevkilerini onlara bırakmaya mecburdurlar."4 Bu sebeple milletin ve devletin bekası için toplumu oluşturan her bireyin güzel ahlaklı olması lazımdır.

AHLAK GÜZELLİĞİNİN ÖNEMİ

Şanlı bir geçmişe sahip olan milletlerin arkalarında tarih boyunca her zaman, üstün yetenekli ve çok yönlü liderler olmuştur. Mustafa Kemal Atatürk de askeri ve siyasi olarak "sorumluluk alma" "sahiplenme", "fikir ve siyaset adamlığı" gibi özellikleri ile eşsiz bir liderdi.

Bugüne kadar pek çok kimse Atatürk'ün, başarılı liderlik özelliklerinin ardında, onun, yalnızca karizmatik kişiliği, yeteneği, zekası, karar verebilme gücü ve kendine olan güveni gibi özelliklerini aramıştır. Elbette Atatürk'ün başarısında bu dahiyane özelliklerin çok büyük katkısı vardır. Ancak Türkiye'nin 'uzun soluklu' liderinin başarısının ardındaki sırrı öğrenmek için asıl onun ahlaki özelliklerinin değerlendirilmesi gerekir.

Atatürk'ün hayatı, incelenecek olursa elde ettiği başarının onun ahlak güzelliğiyle son derece bağlantılı olduğu görülecektir. Atatürk, çöken bir imparatorluğun ardından, milletin bağımsızlığının tehlikeye girdiğini sezinlemiş ve bu tehlikeyi ortadan kaldırmak için pek çok fedakarlıkta bulunmuştur.

Şu, göz ardı edilmemesi gereken bir noktadır ki, Mustafa Kemal'in vatanı ve milleti için yaptığı tüm fedakarlıklar, onun inançlı yapısı sonucu ortaya çıkan güzel ahlak özellikleridir. Güzel ahlakın kökeni ise dine dayanır. Dini değerlere inanmayan, vicdanı ile hareket etmeyen bir insanın, tehlike altında olan vatanını ve milletini kurtarmayı düşünmesi, gelecek nesil için canını bile severek ortaya koyması mümkün değildir. Peygamberimiz Hazreti Muhammed, "Müminler arasında imanca en kâmil olanı, ahlakça en güzel olanıdır"5 buyurmuştur. Peygamberimiz (sav)'in bu sözü, Mustafa Kemal'in üstün ahlakının din ahlakına olan bağlılığından kaynaklandığının en güzel örneklerden birini teşkil eder.

Bir milleti birbirine kenetleyen en önemli bağ güzel ahlaktır. Toplumu oluşturan fertlerin güzel ahlaklı olması, toplumun genelini etkilediği gibi, sevgi, saygı, dürüstlük, fedakarlık, gibi ahlaki değerlerin yaşanması toplumu, her geçen gün daha da güçlü bir hale getirecektir. Ahlaki değerlerini ön

planda tutmayı yaşam biçimi haline getiren insanlardan oluşan toplumda her zaman birlik, beraberlik ve dayanışma olur.

Güzel ahlakın bilinmediği toplumları ise, ahlaki dejenerasyon, içten içe kemiren korkunç bir hastalık gibi sarar. Sevgi, saygı, dürüstlük, fedakarlık yerine, çıkarcı ve egoist bir yapı hakim olur. Başka bir deyişle din ahlakının olmadığı yerde güzel ahlak da yoktur. Çünkü bir insanın güzel ahlaklı olmasını sağlayan Allah korkusu ve Allah sevgisidir. Ahlaki yapısı bozulan toplumlar eninde sonunda çökmeye mahkum olurlar. Tarihe baktığımızda bunun birçok örneğini görmek mümkündür.

Atatürk'ün, Türk Milleti'ne yol olarak gösterdiği Kuran ahlakı toplumda yaygınlaştığı zaman ise, yardımlaşma, adalet, fedakarlık, hoşgörü, dürüstlük gibi değerler daha fazla yaşanacak, toplumun fertleri dayanışma içinde daha da güçlü bir yapıya doğru ilerleyecektir. Yardımlaşma ve işbirliğinin olduğu toplumumuzda "birlikten kuvvet doğacak", yurdumuz dünya ülkeleri arasında hak ettiği yeri alacaktır.

ATATÜRK'ÜN AHLAKİ KİMLİĞİ

Atatürk, sadece siyaset adamlığı ve askeri kişiliğiyle değil, aynı zamanda ahlaki kimliği ile Türk Milleti'nin önünde çok güzel bir örnektir. Ulu Önder Atatürk, İslam ahlakıyla ahlaklanmış, tam bir Osmanlı beyefendisidir.

İnsanlara karşı son derece müşfik ve hoşgörülü olan Atatürk'ün yüreği, millet ve insan sevgisiyle doludur. Onu tanıyanlar her zaman bitmek bilmeyen sabrını, fedakarlığını, insan sevgisini takdir etmiş ve medeni kişiliğini gıpta ile izlemişlerdir. Cemiyet hayatına düşkünlüğü, sosyal ilişkilerdeki başarısı ve candan konuşmaları ile tanınan Atamızın tüm bu özellikleri, aslında onun güzel ahlakının bir yansımasıdır. Büyük Önder, yaşadığı zor şartlarda bile bu kişiliğinden taviz vermemiş her zaman çevresindekilere neşe, canlılık ve moral vererek kendisini tanıyan her insanın kalbinde çok önemli bir yer edinmiştir.

Atatürk'ün güzel ahlakı, Türk Milleti için her ne pahasına olursa olsun hizmeti kendine ilke edinmesinden ve bu uğurda hiçbir özveriden kaçınmamasından anlaşılmaktadır. Fedakarlık için asıl önemli olanın ulusun ve vatanın esenliğini ve güvenliğini sağlamak olduğuna inanan Atatürk gerekirse bu uğurda canını bile feda edeceğini söylemiştir:

"Ben icap ettiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim.6

Ahlakı ile de her zaman Müslüman Türk halkına örnek olan Atatürk son derece merhametli, şefkatli ve bağışlayıcı bir yapıya sahipti. Yakın çevresinden bir dostu Mustafa Kemal'i şu sözlerle anlatmıştır:

"Duruma göre esnek davranmasını bilir, kimseye asla kin tutmaz, ne kadar kızarsa kızsın bir zaman sonra onu affeder, olanları unuturdu. Bu yüzden çevresindeki bir çokları zaman zaman gözden düşer, sonra yeniden affedilir, eski yerini alırdı." 7

Atatürk'ün ahlakında ailesinin muhafazakar ve manevi değerlerine bağlı olmasının çok büyük rolü olmuştur. Çocukluğunde iyi bir aile terbiyesi görmüştü. İlk din eğitimini annesi Zübeyde Hanım'dan almış ve yine dindarlığıyla tanınan babası Ali Rıza Bey'in güzel ahlakından da etkilenmiştir. Mazbut bir ortamda büyüyen Mustafa Kemal çevresinde, küçük yaşlardan itibaren efendiliği ve candanlığıyla tanınmıştır.

Atatürk'ün ilişkilerinde saygı ve sevgi esas olmuştu. Ve Mustafa Kemal insana her zaman hak ettiği değeri vermişti. Kalbi milletinin bireylerine karşı sevgi ile dolu olan Atatürk her zaman, "Millet sevgisi kadar büyük bir mükafat yoktur"8 derdi. Mustafa Kemal Atatürk'ün en önemli özelliklerinden biri, çevresiyle olan insan ilişkilerini hep yumuşak, sıcak ve içten tutmuş olmasıdır. Herkese sevgi ve iyi niyetle yaklaşır, her an yardımseverliğini ön planda tutmaya çalışırdı. Çevresinin kalabalık olmasından çok hoşlanır, devlet ve bilim adamlarını akşam yemeklerine davet eder, ülke meselelerinden bahseder, onları çok güzel ağırlardı.

Özel hayatında büyük bir sadelik içinde yaşayan Atatürk, sahip olduğu bu üstün ahlak özelliğini göstermek için birçok çocuğun hamiliğini üstlenmiş, birçoğunu da manevi evlat olarak kendine seçmişti. Atatürk'ün manevi evlatları, Afet İnan, Sabiha Gökçen, Fikriye, Ülkü, Nebile, Rukiye, Zehra, Mustafa, Abdurrahim, İhsan'dır.

Bir ulusu yok olma tehlikesinden kurtaran Atatürk, insanların küçük görülmesinden hoşlanmaz, her kim olursa olsun, Allah'ın yarattığı bir kul olduğu için ona değer verilmesi gerektiğini düşünürdü. Milletinin ayrı ayrı her evladına kıymet verir, herkesin de birbirine aynı değeri vermesini isterdi. İnsanları küçük düşürecek tavırlar, alay ve lakap takma gibi çirkin ahlak özelliklerini hiç sevmezdi.

Karşısındaki insanı küçük görme ve ona alçaltıcı lakaplar takmanın İslam ahlakında da çirkin karşılanan bir tavır olduğunu bilen Atatürk, o dönemde kentlerde yaşayıp da köylüleri küçük gören vatandaşlara, şiddetle karşı çıkmış, köylüyü küçük gören, onların cahil, anlayışsız ve kaba olduğunu savunanlara ve birbirlerine hakaret kastiyle "köylü gibisin" diyen kişilere, "Türkiye'nin gerçek sahibi ve efendisi köylüdür" diye karşılık vermiştir. Köylünün layık olduğu değeri göstermek için de gittiği yerlerde bu sözünü tekrarlamıştır.9

Ahlakının temelini İslam ahlakı üzerine kurmuş olan Atatürk'ün bu ahlakı yine Kuran'ın öğretisi ile çok mutabıktır. Zira Hucurat Suresi'nin 11. ayetinde Allah, alay, lakap takma ve küçük düşürmenin çirkin özellikler olduğunu bildirmiş, bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

"Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın." (Hucurat Suresi, 11)

Atatürk, güzel ahlaklı olduğu kadar aynı zamanda çok ince düşünceli bir insandı. Neşeli, nüktedan yapısı ve keskin zekası ile açıkları kapatır, kimsenin utanacağı bir duruma düşmesini istemezdi. Bir ülkenin Kralının katıldığı yemekli bir davette gelişen bir olay onun güzel ahlakını yine ön plana çıkarmıştı. Atatürk'ün bu olay esnasında gösterdiği ince davranışı şöyle anlatılmıştır:

"Yemek sırasında garsonlardan biri, fazla heyecanlandığı için mi nedir, elindeki büyük porselen tabakla yere yuvarlandı. Sofradakiler utanç içinde önlerine baktıkları bir anda Atatürk sanki hiçbir şey olmamış gibi Kral'a doğru eğilerek : Bu millete herşeyi öğrettim, fakat uşaklığı öğretemedim. diye hem meseleyi kapattı, hem de ortalığı neşeye boğdu. Garsona da 'vazifene devam et! Emrini verdi.10

Türk Milleti'ne bizzat ahlakıyla örnek olmuş Atatürk, gerek devlet yönetimi, gerekse yapmış olduğu reformlarla halkın da güzel ahlakı yaşaması için bir çok tedbir almıştır. Şimdi bu konuları sırasıyla inceleyelim.

Güzel Ahlakın Kaynağı Dindir: Atatürk'ün İslam Dinine Bakış Açısı

Atatürk hakkında en çok tartışılan konulardan biri onun din anlayışıdır. Bazı çevreler, Atatürk'ü her zaman 'din aleyhtarı' gibi göstermeye çalışmışlardır. Mustafa Kemal'in sözlerini, izlediği yolu ve politikalarını gözden geçirdiğimizde gerçeğin hiç de bu çevrelerin iddia ettiği gibi olmadığını, aksine Atatürk'ün dinine bağlı bir insan olduğunu görürüz. Atatürk'ün dindarlığını onun en yakınlarında öğrenmek gerekir.

Atatürk'ün Dindarlığı Hakkında Ne Dediler?

Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen Mustafa Kemal şöyle anlatıyor:

"Ata'nın elini öpmek üzere yanına girdim. İşleri ile meşguldü. Bir süre ayakta bekledim. Birden derin bir iç geçirdi. Ve "Allah" dedi. O bunu sık sık tekrarladı. Atatürk hakkında evvelce çok şeyler duymuştum. Bu tesirle olacak bir hayli şaşırdım. Onun ağzından Allah kelimesini duymak beni bir hayli şaşırtmış ve heyecanlandırmıştı. Atanın yüzüne şaşkınca bakmış olacağım ki,

-"Sen dindar mısın" diye sordu?

-"Evet dindarım" dedim. Ve bu cevabımı nasıl karşılayacağını anlamak için ürkek ürkek yüzüne baktım. Cevabım hoşuna gitmişti.

"Çok iyi, Allah, büyük bir kuvvettir. Ona inanmak lazımdır" dedi. Ve bu konuda uzun uzun izahat verdi. Ben de o zaman anladım ki, Atatürk hakkında söylenenlerin aslı yoktur. Ve Ata, bütün söylenenlerin hilafında dindar bir insandı.11

Atatürk'ün diğer manevi kızı Ülkü Şükülluoğlu anlatıyor:

"Annemi Zübeyde Hanım büyütmüştür. Onun anneme anlattığı bir anıyı aktarayım. Atatürk, 25 Ağustos'ta Kocatepe'ye çıktığı zaman orada şöyle dua ediyor: "Allah'ım senin bana verdiğin fikir ve zeka ile ben bütün planlarımı gerçekleştirdim. Bundan sonrası artık senin mukadderatın..." O, Allah'ına inanan bir insandı. Paşa, Ramazan'da Dolmabahçe'de veya Çankaya'da olduğunda anneme "Vasfiye oruç tutuyor musun?" diye sorarmış, annem "tutuyorum" dediğinde çok memnun kalırmış. Bana hastalandığımda dua ettirirdi, kendi de ederdi. Çok iyi hatırlıyorum, tifo geçiriyordum çok üzülmüş beni kurtarması için Allah'a dua etmiş. Annesi Zübeyde hanım da çok dindarmış. Anneme daha 7 yaşındayken Kuran dersi aldırmaya başlamış. Kız kardeşi Makbule hanımın da devamlı namaz kıldığını biliyorum."12

Safiye Ayla anlatıyor:

"Annesi Zübeyde hanım da ablası Makbule hanım da çok dindar insanlardı. Namaz kılarlardı. Tam dindar bir aile ortamında yetişti. Atatürk de

dindar bir insandı. Çok beğendiği Hafız Yaşar vardı. O Kuran okunurken gözlerinden yaşlar okunurdu. Hatta bütün hocaları toplayıp ayetleri okuyup izah ederek incelemeler yapardı. Bana "Allah'ın sana verdiği lütfu unutma ve bununla şımarma, mütevazi ol, daima Allah'a şükret" derdi. Kendisine "Paşam şunu yaptın, bunu yaptın" diyenlere "Bana Allah yardım etti, ben talihli bir insanım derdi." 13

Vasfi Rıza Zobu anlatıyor:

"Hz. Peygambere çok hürmet ederdi. Peygamberlerin çok sağlıklı bir muhakemeye vakıf olduğuna kaniydi. Bir gece Hz. Peygamberin askeri dehasından bahsediyordu. Orada hiç Muhammed demedi... Onun dine, fikre saygılı bir kişiliği vardı. Kuran'a da çok hürmeti vardı. Yanında üç hafız vardı. Hafız Yaşar, Hafız Hüseyin, Hafız Mehmet. Ben o hafızları, onun yanında Çankaya'da tanıdım. Saygıyla dinlerdi. Onun karşı olduğu yobazlık ve hurafelerdi." 14

Cemal Kutay anlatıyor:

"Dünyada Atatürk kadar İslam Dinini mana ve mefhumuyla kavramış ve onu aslına iade etmek için büyük kavga yapmış başka bir insan yoktur. Mustafa Kemal 1300 sene sonra Hazreti Muhammed'in ruhunu şadedecek esaslar getirmiştir. Bugün secde-i Rahmana alın koyabiliyorlarsa bu onun sayesindedir. Bugün en geçerli iki meal, Ömer Rıza Doğrul ve Ahmet Hamdi Akseki mealleridir. İkisini de Mustafa Kemal yaptırmıştır. Muhammed ismini kullananları kesinlikle affetmezdi. "O büyük insana layık olamazsa ne olacak" derdi." 15

Süreyya Koral (Kılıç Alinin eski eşi) anlatıyor:

"Laikti. Laiklik dinsizlik değildir... Kuran'ın Türkçeleştirilmesi dinin anlaşılmasına vesile olan büyük bir hizmettir. O, dinin politika aracı olarak kullanılmasına ve istismarına karşıydı ve buna hiçbir zaman izin vermedi." 16

Büyük Önder'i tanıyanların da ifade ettiği gibi, Atamız, dine ve manevi inançlarına bağlı ve saygılı bir liderdi. Atatürk'ün İslam Dinini, Kuran'ı, Peygamberimiz (sav)'i öven ve milletimizi İslam Dinini yaşamaya davet eden pek çok sözleri mevcuttur. İşte bu sözlerden bir kaçı:

" İnsanların mücadelelerinde en kuvvetli istihkam (barikat), iman dolu göğüsleridir" 17

"Din vicdan işidir. Herkes vicdanının sesini uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünce ve düşünceye muhalif değiliz. Biz sadece din işlerini milletin işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kaste ve fiile dayanan taassuplar hareketlerden sakınıyoruz." 18

"Ey millet! Allah birdir. Şanı büyüktür. Allah'ın selameti, sevgisi ve hayrı üzerinize olsun. Peygamber Efendimiz hazretleri, Cenab-ı Hak tarafından insanlara dini hakikatleri duyurmaya memur ve elçi olmuştur. Koyduğu esas

kanunlar cümlemizce malumdur ki, Kur'andaki anlamı açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor." 19

"Din vardır ve lazımdır. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur"20

"Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete sahiptir. Bu faziletleri, hiçbir kuvvet milletimizin kalp ve vicdanından çekip alamamıştır ve alamaz da." 21

"Camilerin mukaddes minberleri halkın ruhi, ahlaki gıdalarına en yüksek, en verimli kaynaklardır. Minberlerden halkın anlayabileceği dille ruh ve beyne hitap edebilmekte, Müslümanların vücudu canlanır, beyni temizlenir, imanı kuvvetlenir, kalbi cesaret bulur." 22

"Ey Arkadaşlar! Tanrı birdir, büyüktür- Adalet-i ilahiye, O'nun tecellilerine bakarak diyebiliriz ki, insanlar iki sınıfta, iki devrede mütalaa olunabilir, ilk devir insanlığın çocukluk ve gençlik devridir. İkinci devir, insanligin kemal (olgunluk) devridir."24

"Ey millet! Allah birdir, şanı büyüktür. Allah'ın selameti, atıfeti ve hayrı üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri, Cenab-ı Hak tarafından insanlara dini hakikatleri tebliğe memur ve resul olmuştur. Koyduğu esas kanunlar cümlemizce malumdur ki Kuran'i azimüssandaki husustur. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir, temel dindir. Çünkü dinimiz akla mantığa hakikate tamamen uyuyor. Eğer akli mantığa, hakikate uymamış olsaydı bununla diğer ilahi ve tabi kanunlar arasında aykırılıklar olmalı gerekirdi. Çünkü bütün kanunları yapan Cenab-ı Hak'tır."25

"Din vardır ve lazımdır. Temeli çok sağlam bir dinimiz var malzemesi iyi. Fakat bina uzun asırlardır ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayi takviye etmek lüzumu hissedilmemiş. Aksine olarak birçok yabancı unsur binayı fazla hırpalamış. Bugün bu binaya dokunulamaz, tamir de edilemez. Ancak zamanla çatlaklar derinleşecek ve sağlam temeller üzerinde yeni bir bina kurmak lüzumu hasıl olacaktır."26

Atatürk'ün Hazreti Muhammed (sav) ile İlgili Düşünceleri

Atatürk yeni Türk Devleti'ni kurarken milliyetçilik ülküsünden hareket etmiş, fakat bu milliyetçiliğin ancak imanlı, güzel ahlaklı, Müslüman Türk halkının desteği ve çabasıyla başarılı olacağını vurgulamıştır. Yaptığı birçok konuşmada İslam'ın önemine değinmiş, Milli Mücadele'ye başlarken ve milliyetçilik ateşini yakarken en büyük yardımı din adamlarından aldığını söylemiştir. Atatürk milli mücadelede Peygamber Efendimizin yüce ahlakının, mücadeleci ruhunun, en güzel örnek olduğunu sık sık tekrarlamıştır.

İşte Atatürk'ün Hazreti Muhammed (sav) ile ilgili bazı sözleri:

"O, Allah'ın birinci ve en büyük kuludur. O'nun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir; fakat sonsuza kadar O ölümsüzdür."27

"Büyük inkılap yaratan Hazreti Muhammed'e karşı beslenilen sevgi, ancak O'nun koyduğu fikirleri, esasları korumakla tecelli edebilir.28

"Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hazreti Muhammed'in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak takip etmeli. Tüm Müslümanlar Hazreti Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli. İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilir."29

Atatürk'ün Vicdan ve Düşünce Özgürlüğü Hakkındaki Görüşleri

Atamızın vicdan ve düşünce özgürlüğünün önemi ve gerekliliği ile ilgili bazı sözleri şunlardır:

"Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak, kendine malik siyasi bir fikre malik olmak seçtiği bir dinin icaplarını yapmak ve yapmamak hak ve hürriyetine maliktir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hakim olunamaz. Vicdan hürriyeti, mutlak ve taarruz edilemez, ferdin tabii haklarının en mühimlerinden tanınmalıdır."30

"Türkiye Cumhuriyeti'nde herkes Allah'a istediği gibi ibadet eder... Türkiye'de bir kimsenin fikirlerini, zorla başkalarına kabul ettirmeye kalkışacak kimse yoktur ve buna müsaade edilemez." 31

"Taassupsuzluk o kimsede vardır ki vatandaşın veya herhangi bir insanın vicdani inanışlarına karşı hiç kin duymaz, bilakis hürmet eder."32

"Camiler, itaat ve ibadet ile birlikte din ve dünya için neler yapılmak lazım geldiğini düşünmek yani meşveret için yapılmıştır.33

Atatürk'ün Dine Hizmetleri

Atatürk'ün güzel ahlakı, uyguladığı din politikasında da etkili olmuştur. Atatürk halkın manevi yönünü kuvvetlendirmeye çalışmış, halkın ancak bu şekilde istenilen refah ve huzura ulaşacağını savunmuştur ve şöyle demiştir:

"Hissiyatı ve vicdani telakkiyatı, ilim ve fenle besleyip eğiterek toplumun gerçek huzur ve saadetine çalışmak ulvi bir görüştür."34

Eşsiz lider Atatürk'ün ülkeyi yönettiği süre zarfında dine yaptığı en iyi hizmet dinin doğru anlaşılması ve yaşanması için ciddi bir mücadele göstermesidir. Atatürk bu amaçla Diyanet İşleri Başkanlığı'nı kurmuştur. İkinci olarak hurafeciliğe karşı çıkmış ve Kuran'ın doğru anlaşılması için Türkçeleştirilmesini sağlamıştır.

Kuran'ın Türkçeleştirilmesi ve Anlatılması

Atatürk Kuran-ı Kerim'e de büyük bir saygı ve itaatle bağlı bir insandı. Kuran'dan söz ederken pek çok kez "kitabı ekmel" yani "en mükemmel kitap" ifadesini kullanmıştır. Atatürk'e göre Kuran'ın anlaşılarak okunması, yalnızca duvarlarda süs olarak saklanılan bir kitap olmaması gerekiyordu. Mustafa Kemal hurafeleri silmek, akla, fenne, mantığa uygun dediği gerçek İslam'ın anlatılmasını sağlamak istiyordu. Bu sebeple Kuran'ın anlaşılması için Türkçeleştirilmesine karar verdi. Atatürk bu isteğini şu şekilde dile getirmiştir:

"Türkler dinlerinin ne olduğunu bilmiyorlar. Bunun için Kuran Türkçe olmalıdır."

"Türk Kuran'ın arkasından koşuyor fakat onun ne dediğini bilmiyor. Ve bilmeden tapınıyor, benim maksadım, kitapta neler var Türk anlasın."35

Bu maksatla Kuran Türkçeleştirilmiş, Atamızın direktifleriyle Cumhuriyetimiz'in ilk on beş yılında Kuran-ı Kerim'in meali ve tefsiri niteliğinde 9 eser yayınlanmıştı. Atatürk Dolmabahçe Sarayı'nda da Kuran okutturmuş, ayetleri okuyup izah ettirerek manası üzerinde incelemeler yapmıştır.

Atatürk'ün Laiklik Anlayışı

Atatürk, laikliği, din ve vicdan hürriyetinin temeli olarak görmüştür. Fakat tarihte ve günümüzde laiklik yanlış anlaşılmış, yanlış uygulanmış, bilinçli olarak bazı çevrelerce çarpıtılmaya çalışılarak "dinsizlik" gibi lanse edilmek istenmiştir. Oysa gerçekte laiklik devletin, dinler karşısında tarafsız kalarak insanlara din hürriyetini sağlamasıdır.

Laiklik ilkesinin amacı, gerçekte inancı özgürleştirmektir. Devlet, hangi din veya mezhepte olursa olsunlar vatandaşına vicdan, ibadet ve dini yaşama hürriyeti sağlar. Atatürk'ün laiklik ilkesinin özü, devletin halkını, bir dini kabul etme, o dinin gereklerini uygulama ya da uygulamama konusunda kendi vicdanları ile baş başa bırakması ve onlara özgür bir seçim yapma şansı vermesidir.

Dikkat edilirse sözkonusu laiklik anlayışı İslam'ın özüne de son derece uygundur. İslam Dininde de hiç kimse bir başkasını iman etmeye veya ibadetlerini yapmaya zorlayamaz. Nitekim Allah rızası gözetilmeden (örneğin baskı altında) yapılan ibadetin de Allah katında bir karşılığı yoktur. Bu nedenle Atatürk Türkiye Cumhuriyeti için laikliği seçmiş, kişilerin din ve ibadet özgürlüğünü vererek devletin dine karışmamasını sağlamıştır. İslam ahlakında da kişi, hiçbir baskı olmadan ancak özgür iradesi ile dini yaşar. Şahıslara dışarıdan müdahale ancak, teşvik etme, anlatma, öğüt verme şeklinde olur. Fakat bu konuda da bir zorlama yapılamaz.

Atatürk'ün laiklik ve laik toplum anlayışını en güzel anlatan sözlerinden biri şu şekildedir:

"Din ve vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünce ve düşünceye karşı değiliz. Biz sadece din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasıt ve tutucu hareketlerden sakınıyoruz." 36

Din konusunda oluşturulan yapay gerilimler ise, ancak Atatürk'ün uyguladığı formülle çözümlenebilir. Atatürk, İslam'a inanan samimi bir dindar olarak, laikliği din ve vicdan özgürlüğünün temeli olarak kabul etmiştir. Gerçek dindarlara ve vatanperverlere düşen görev, Atatürk'ün de yaptığı gibi, hurafalere ve batıl inanışlara karşı gerçek İslam'ı savunarak ve öğreterek ilmi

olarak mücadele etmek, öte yandan da Atatürk'ün mirasını "din aleyhtarlığı" gibi göstermek isteyen materyalist-Marksist odaklara karşı tavır almaktır.

ATATÜRK'ÜN GÜZEL AHLAK VASIFLARI

Dürüst bir devlet adamıydı

"İftira ve yalan en büyük yalanlardır. Kuran 'iftiraya cüret edenler, yalan söyleyenler mümin değillerdir' diyor."37

Atatürk, dünyanın, ahiretteki ebedi mükafata ulaşmak için bir imtihan yeri olduğunu bilirdi. "Cihan bir imtihan meydanıdır, imtihanda muvaffak olmadan lütufkarahane muameleler beklemek boşunadır"38 şeklindeki sözü bu konudaki inancının bir ifadesidir. Bu ve benzeri sözleriyle insanları Allah'ın rızasına göre davranmaya teşvik etmiştir. Bu sebeple özel yaşamında olduğu gibi devlet yönetiminde de ahlaki değerlerden taviz vermeden vicdanı ile hareket etmiştir.

"Hedefe ulaşmak için her yol mübahtır" şeklindeki Makyevelist mantığın her zaman karşısında olan ve ahlaki değerlerden asla taviz verilmemesi gerektiğine inanan Atatürk, kendisi gibi çevresindeki insanların da dürüst olmasını ister, dürüst olmayan insanları tasvip etmezdi. Son derece hoşgörülü olmasına rağmen asla sevmediği ve affedemeyeceği iki şey vardı. Bir yakınına sevmediği bu iki konu sorulmuş, karşılığında şu cevap alınmıştır:

"Yalan ve emrivaki, bu iki hatadan başka affedemeyeceği kabahat yoktu."39

Dürüst olmamak Allah'ın çirkin gördüğü ve İslam ahlakına aykırı bir davranıştır. Allah, Kuran'da, "Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkesin vay haline" (Casiye Suresi, 7) hükmüyle insanları uyarmıştır. Başka bir ayetinde de "Kahrolsun, o 'zan ve tahminle yalan söyleyenler'; (Zariyat Suresi, 10) diyerek dürüst olmamanın Allah katında büyük bir cezası olduğuna dikkat çekmiştir. Bu sebeple Allah'tan korkan insanlar, hayatlarının her anında yalan söylemekten kaçınırlar.

İşte, Atatürk'ün başarısının ardındaki sır, özel hayatında olduğu gibi devlet yönetiminde de dürüst davranmasıdır. İleri görüşlülüğü ile kimi hangi göreve yerleştiriciğini iyi bilen Atatürk, devlet yönetiminde ehil olanlara sorumluluk vererek Allah'ın emrettiği gibi "emaneti ehline" teslim etmiştir. Söz konusu kişiler, yakın arkadaşları da olsa devletin güvenliğini düşünerek asla iltimas geçmemiştir. İslam Dininin bir emri olan emaneti ehline verme işi ile Atatürk böylece Türk halkını da dürüstlüğe ve işlerinde ehil olmaya teşvik etmiştir. Atatürk'ün bu konudaki bir sözü şöyledir:

"Arkadaşlar benden iltimas beklememelidir. Hepiniz benim gözümde değerli, önemli kardeşlerimsiniz. Ama hepinize gösterdiğim hedef yüce kutsal bir hedeftir. Hanginiz daha güzel yöntemle, başarıyla oraya ulaşırsanız, onu ellerim çatlayıncaya kadar çırparak alkışlayacak, takdir edeceğim. Benden

iltimas ve taraf tutma beklemeyiniz arkadaşlar, adam olanlar, insan olanlar, yüksek ideali olanlar değerlerini göstersinler. Benim size kardeşçe söyleyeceğim budur, tüm arkadaşlarımıza söylemek zorundayım ki ben o milli hedefe tüm millet kitlesini yürütmek için, doğal olarak ahlaki bir durum, bunu isterim." 40

Tevazulu bir liderdi

"Bir adam ki büyük olmaktan bahseder bu benim hoşuma gitmez. Bir adam ki memleketi kurtarmak için evvela büyük adam olmak lazım der. Ve bunun için numune irtihap eder, onun gibi olmayınca memleketin kurtarılamayacağı kanaatinde bulunur bu adam değildir."41

Önemli bir mümin vasfı olan tevazu için Allah, Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

"O Rahman olan Allah'ın kulları yeryüzünde alçak gönüllü olarak yürürler..." (Furkan Suresi, 63)

Atamız da, bu ahlakı göstermiş, bütün dünyaya nam salan zaferlerini ve üstün başarılarını hiçbir zaman şahsına mal etmemiş, daima halkının başarısını ve güzel özelliklerini ön plana çıkarmıştır. Ulusunun içinde erimiş bir kahraman olarak makamın, ünvanın hiçbir ehemmiyeti olmadığını sık sık vurgulamıştır:

"Gerçekleri bilen, kalp ve vicdanında manevi kutsal hazlardan başka zevk taşımayan insanlar için ne kadar yüksek olursa olsun, maddi makamların hiçbir değeri yoktur."42

"Benim şan ve şerefimden söz etmek de hatadır. İyi dinleyiniz, öğüdüm budur ki içinizden herhangi bir adam çıkar, şan şeref davası güder ve benzersiz olmak isterse, başının belasıdır. Bulunduğu Türk Ulusu'nun şan ve şerefi varsa, benim de bir bireyi olmak sıfatıyla şanım ve şerefim vardır. Asla başka değilim." 43

Onun gözünde büyük olmak ne parayla ne malla ne de baskıya dayalı bir otoriteyle oluşmaktadır. Halkın gözünde büyük adam olmanın yollarını samimi bir şekilde ifade ederken Atamızın tevazusu bir kez daha ortaya çıkmaktadır:

"Büyük olmak için hiç kimseye iltifat etmeyeceksin; hiç kimseyi aldatmayacaksın; memleket için hakiki mefkure ne ise onu görecek, hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacaktır; herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır; fakat sen buna mütehammil olacaksın; önüne nihayetsiz manialar yığacaklardır. Kendini büyük değil, zayıf, kimsesiz, vasıtasız telakki edecek, kimseden yardım gelmeyeceğine kani olarak bu manialari aşacaksın."44

Atatürk üstün ahlakından ötürüdür ki, her zaman mütevazi bir yaşam istemiştir. Şahsi hırs, mal ve mülk gibi dünyevi arzulardan kendini uzak tutmuş, gerçek zenginliğin maneviyatta aranması gerektiğini savunmuştur:

"Mal ve para bana ağırlık veriyor. Bunları soylu ulusuma geri vermekle büyük rahatlık duyuyorum. Zenginlikten ne çıkar? İnsan, zenginliği kendi manevi kişiliğinde aramalıdır."45

Atatürk'ün tevazusunu, karşısındaki kişilerin fikirlerine verdiği değeri, Türkiye'de bulunduğu dönemde Atatürk'le çok yakın dost olan, Türkiye Cumhuriyeti nezdinde ilk Amerikan Büyük Elçisi General Charles H. Sherrill, kendi kitabında ayrıntılı olarak anlatmıştır. Sherrill'in anlattıklarından, Atatürk'ün yalnızca karşısındaki kişilerin fikrine değer vermekle kalmadığı, kendi hatalarını da büyük bir tevazuyla düzelttiği anlaşılmaktadır. Atatürk'ten dinlediklerini, şahsi tespitlerini, ülkesinde ve dünyada çok büyük yankılar uyandıran Gazi Ülkesinde Elçilik adlı kitabında toplayan Sherrill şöyle diyor:

"Öyle zamanlar oldu ki, anıları içinde benim eşsiz nitelikte gördüklerimi düzeltti. "Hayır!.. Ben bunda yanılmışım. Eğer şöyle düşünseydim ve yapsaydım sonuç daha mükemmel olacaktı" dediği az değildi. Gerçekçilik onun korkmadığı şeydi. Bu gerçekleri anlatırken yaşıyordu, esas mesleği askerliğe, çok farklı bilgileri o yaşta nasıl sığdırabilmiş, nasıl mutlak armoniyi sentez yaratabilmiş olmasına şaşmamak, hayranlık duymamak mümkün değildi..."46

Zor anlarda da güzel ahlakını muhafaza ederdi

"Felaketler insanları ve akılları başında milletleri daima azimkar, dinç hamlelere sevk eder." 47

Bir ferdin insani kalitesi, yüksek şahsiyeti, dirayeti, zorlu anlarda ortaya çıkar. Müslüman ahlakına sahip Atatürk de şartlar ne olursa olsun, her zaman azim ve kararlılığını Türk halkına göstermiş, vazifelerini yerine getirirken şüphesiz çok çetin engellerle karşılaşmış, asla ödün vermediği İslam ahlakı sayesinde de büyük başarılar elde etmiştir. İşte bu özellikleri ona "çağın büyük devlet adamı" olma vasfını kazandırmıştır. Çünkü çok az lider tarihin akışını bu denli değiştirebilmiş ve "tarihi lider" ünvanını alabilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaş medeniyet seviyesinin üzerine çıkabilmesi için uğraş veren Mustafa Kemal Atatürk'ün en dikkat çekici özelliklerinden biri, zorluklar karşısında direnmesi, karar verdiği bir şeye azmetmesi idi. Karşılaştığı zorluklar ve olumsuzluklardan asla yılgınlığa kapılmazdı. İnandığı değerler uğruna kararlı bir şekilde mücadele ederdi. Hızlı ve seri kararlar verir, "Tatbik eden icra eden, karar verenden daima daha kuvvvetlidir."48 diyerek lüzumuna kani olduğu işin derhal yapılmasını isterdi.

Nitekim Kuran'da da örnek bir ahlaka sahip olan insanların, zorluk zamanında da güzel ahlaklarından taviz vermedikleri, karşılaştıkları

güçlüklerden dolayı hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmadıkları haber verilir. Al-i İmran Suresi'nde samimi bir Müslümanın bu üstün özellikleri şu şekilde belirtilmektedir:

"Onlar, kendilerine insanlar: 'Size karşı insanlar toplandılar, artık onlardan korkun' dedikleri halde, buna rağmen imanları artanlar ve: 'Allah bize yeter, O ne güzel vekildir' diyenlerdir." (Al-i İmran Suresi, 173)

Üzerinde Müslüman kararlılığı bulunan Mustafa Kemal de halkına zorluklar karşısında yılmamayı, aleyhte faaliyetlerden etkilenmemeyi öğretmiştir. Atatürk bu konuyu şu sözleriyle tarif etmiştir:

"... Herkes senin aleyhinde bulunacaktır. Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır. Önüne sayılamayacak güçlükler yığacaklardır, kendini büyük değil küçük, zayıf, vasıtasız hiç telakki ederek kimseden yardım gelmeyeceğine inanarak bu güçlükleri aşacaksın..."49

Atatürk, zorluklara göğüs germiş, milletinin ve devletinin bekası için ölümü bile göze almıştı. Halkının ona duyduğu büyük güvenin özünde de, onun zorluklar karşısında gösterdiği cesareti ve yılmadan, usanmadan mukaddes amacı uğruna mücadelesini devam ettirmesi yatmaktadır. Kuran ahlakını tavırlarıyla gösteren Atatürk'ü kendi sözlerinden tanıyalım:

"Ölüme doğru en çok atılanlardan biriyim. Kurşun ve gülle yağmuru altında, birçok muharebelere iştirak ettim. Hatta ölüm, bir defa, kalbimin yanından sıyırarak geçti. Kalbimin üzerinde bir saat vardı ve bu saat mermi parçasının şiddetini kırdı. Büyük bir şarapnel parçası kalbimin tam üzerine çarptı, sarsıldım, elimi göğsüme götürdüm, kan akmıyordu. Olayı yarbay Servet Beyden başka hiç kimse görmemişti. Ona parmağımla susmasını emrettim. Çünkü vurulduğumun duyulması bütün bütün cephelerde panik yaratabilirdi. Kalbimin üzerinde cebimde bulunan saat paramparça olmuştu. O gün akşama kadar birliklerin başında daha hırslı olarak çarpıştım."50

Atatürk, ölümden asla korkmayan, son derece cesur bir liderdi. Düşmanın sayısı, gücü ve büyüklüğü onun kararlılığını etkilemez, hiçbir zorluk onu hedeflerinden döndüremezdi. Mahmut Yesari, Atatürk'ün cesaretini açıklarken, onun göz açtırmayan ateşe gözlerini kırpmadan bakabilecek bir cesarete sahip olduğunu söylemiştir:

"Ben ona yol gösterirken, günlerden değil, aylardan beri siper hayatına alışmış olduğum halde titriyordum, fakat o boyunun uzunluğuna rağmen, ayaklarının ucuna basarak doğrulur, siperlerin üzerinden düşman siperine bakardı. Düşman siperine bakmak hiç kolay değildi. Düşman ateşten göz açtırmazdı. O bu göz açtırmayan ateşe gözlerini kırpmadan bakardı. Onu ilk defa "korku bilmeyen adam" olarak tanıdım."51

Ülkesi ve milleti için daima büyük hayaller peşinde koşan Ulu Önder, Türkiye'yi idealindeki başarıya ulaştırmak için gerekirse canını feda etmeye

hazır bir dava adamı idi. Mücadelesi sırasında birçok kez ölümün eşiğinden döndüğü halde, bir an olsun metanetini ve cesaretini kaybetmemiş, halkına da cesaret aşılamıştı. Mustafa Kemal Atatürk, mütevazi yaşamı, dürüstlüğü ve güzel ahlakıyla olduğu kadar, cesareti, güçlükler karşısında baş eğmemesi, sabretmesi ve sebat etmesiyle de örnek bir Müslüman olarak milletine şevk kaynağı oldu.

Müstağniyet veya övünmenin karşısındaydı

"Hayır; gerçekten insan, azar, kendini müstağni gördüğünden." (Alak Suresi, 6-7)

Milli ve manevi değerlerimizin muhafazası için büyük çaba sarf eden Atatürk, insanın kendini müstağni görmesi ve övünmesinin güzel bir ahlak özelliği olmadığını, övünmenin insana yarardan çok zarar getireceğini her fırsatta dile getirmiştir. Gerçekten de başarılı bir iş yapıldığı takdirde kişinin onunla övünmesi, kendini yeterli görmesine sebep olarak ileri vadede onu atalete sürükler ve daha fazla başarı elde etmesine engel olur. Atatürk, bu konuda şunları söylemiştir:

"Bir insan hayatında başarılı bir iş yapmışsa o iş tarihe mal olmuştur. O şahıs sadece onunla övünerek kalmak isterse, bu insanı tembelliğe götürür ve yeni başarılardan yoksun kılar. Onun için çalışmak ve daima başarı aramak herkes için esas olmalıdır."52

İnsanın nefsi övünmeye ve her türlü eksiklikten kendini müstağni görmeye eğilimli olarak yaratılmıştır, zenginlik, başarı, şan, şöhret gibi şeyler insanın dünyada denenmesi için nefsine çekici kılınmıştır. Allah bu gerçeği insanlara şu şekilde bildirir:

"Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusudur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir." (Hadid Suresi, 20)

Atatürk adaletli bir insandı

"Hiç kimsenin hakkına tecavüz etmek istemediğimiz gibi, diğerleri tarafından da hayat ve istiklalimize riayet olunmasından başka bir davamız yoktur."53

Sadece nefsinin istek ve tutkularını amaç haline getirip, basit ve şahsi çıkarlar peşinde koşup, vicdanlarını köreltmiş olan insanların adaletli olmaları mümkün değildir. Adaletli olmak, ancak kişisel tutkularını terk eden insanların gösterebileceği bir vasıftır.

Kuran'da Allah insanlara adil davranmalarını, adaletten taviz vermemelerini emretmiş ve bunu bir mümin özelliği olarak belirtmiştir:

"... Allah, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel ögüt veriyor!..." (Nisa Suresi, 58)

Adalet anlayışının temelini İslam Dininden alan Atatürk de, getirmiş olduğu çağdaş Türk hukuk sistemi ile herkesin insanca, adaletle yaşamasına ortam hazırlamıştır. Herkesin hakkını koruyan, haksızlığı önleyen, suçlu suçsuz ayrımını en titiz biçimde yapan bir sistem oluşturmuştur. Atatürk kişiye değer veren, ülkeyi kaostan çıkarıp, gerçek selamete kavuşturmayı amaçlayan bu hukuk sisteminin gerekliliğini şöyle dile getirmiştir:

"Adalet gücü bağımsız olmayan bir milletin devlet halinde varlığı kabul olunamaz. Vatandaş ancak mahkeme kararı ile cezalandırılır. Bu memlekette hükümsüz vatandaş öldürülemez." 54

Adaleti sağlayabilen devlet güçlüdür, vatandaşları da o oranda huzurlu ve güven içindedirler. Çünkü devletten yana beklediği adaletin eksiksizce yerine geldiğini gören bireylerin hem devletine olan saygısı ve itimadı artar, hem de endişeye kapılarak kendi hakkını kendisi aramaya kalkışıp suç işleme gibi bir eğilim göstermez. Aynı zamanda bu sistemin en hassas şekilde işlediğini görürse hem kendi adalet anlayışı güçlenir, hem de çevresini adil olmaya teşvik eder. Atatürk'ün adalet anlayışı sayesinde de, Türk Milleti'nin hem ferdi hem de toplumsal hakları güvence altına alınmıştır. Bu da Atatürk'ün millet çıkarlarını önde tutan eşsiz lider karakterinden ve güzel ahlakından kaynaklanmaktadır.

Çalışkanlığı ile tüm dünyaya örnekti

"Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla hiç alakası olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler modern olmayı kafir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslamların kafirlere esir olmasını istemek değil de nedir?"55

Dinine ve manevi değerlerine bağlı bir insan olan Mustafa Kemal çalışkanlık konusunda halkına bizzat örnek olmuş, sorumluluk sahibi bir

insandı. "Mesuliyet yükü herşeyden, ölümden de ağırdır" diyen Atatürk Türkiye'yi "örnek ülke" konumuna getirme sorumluluğunu üstlenmişti.

Atamız, sadece modern bir sistem kurmanın yeterli olmayacağına, Türk Milleti'nin kaybetmiş olduğu zamanı, çok çalışmakla kapatacağına inanıyordu. Bu sistemin sürekli çalışılarak iyileştirilmesi gerektiğini de her fırsatta vurguluyordu. Atatürk, Türk Milleti'ni ilerletecek fikirlerin uygulanmasının çok gecikmiş olduğunu, bunun telafisinin ancak daha fazla çalışmakla mümkün olacağını düşünüyordu.

Yeni bir devlet kurulurken, sosyal, siyasal ve iktisadi olmak üzere birçok alanda yapılması gereken çok fazla iş varken o, "Yalnız tek bir şeye ihtiyacımız vardır, çalışkan olmak. Servet ve onun tabii neticesi olan refah ve saadet yalnız ve ancak çalışkanların hakkıdır"56 diyerek halkını şevklendiriyor ve milleti hizmete yöneltiyordu. Atatürk şu sözüyle de toplumu hizmete teşvik etmişti:

"Millete efendilik yoktur. Hizmet vardır. Bu millete hizmet eden onun efendisi olur."57

Atatürk Türk Milleti için "efendilik yoktur, hizmet vardır" derken aslında halka, Kuran ahlakı doğrultusunda direktifler veriyordu. Zira Kuran'da da çalışmak, durmaksızın hizmetle meşgul olmak üstün bir meziyet olarak gösterilmektedir. Allah yolunda hak bir vazife için çalışmak, bir iş bittiği zaman başka bir işe geçerek durmaksızın yorulmak inananlar için bir ibadettir. Önemli bir Müslüman özelliği olan çalışkanlık ayetlerde şöyle emredilmektedir:

"Boş kaldığın zaman, durmaksızın yorulmaya devam et." (İnşirah Suresi, 6-7)

Atatürk ayette emredildiği gibi halkı çalışmaya, bir işi bitirip başka bir işe yönelerek "durmaksızın yorulmaya" davet etmiş, yukarıda bahsedildiği gibi Türk Milleti'nin Batılı ülkeler karşısındaki eksikliklerini ancak çok çalışmakla kapatacağına inanmıştır. Atatürk, davetine icabet eden ve kendisini yorulmadan takip edeceklerini söyleyen kişilere şunları söylemiştir:

"Yorulmadan beni takip edeceğinizi söylüyorsunuz. Fakat arkadaşlar, yorulmadan ne demek? Elbette yorulacaksınız. Benim sizden istediğim şey, yorulmamak değil, yorulduğunuz zaman da durmadan yürümek, yorulduğunuz dakikada da dinlenmeden beni takip etmektir. Yorgunluk her insan, her mahluk için tabi bir haldir. Fakat insanda yorgunluğu yenebilecek manevi kudret vardır ki işte bu kuvvet yorulanları dinlendirmeden yürütür. Sizler yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulursanız dahi beni takip edeceksiniz. Dinlenmek için yürümeye karar verenler asla ve asla yorulmazlar. Türk gençliği bu gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan yorulmadan yürüyeceklerdir."58

Yüce Türk Milleti'nin ilerleyebilmesi, çağdaş milletler arasında hak ettiği yeri alabilmesi için bireylerinin çalışkanlıkta Ulu Önder'i örnek alması gerekir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed de, "İki günü eşit olan mümin zarardadır" demiştir. Peygamberimiz (sav), değil asırlar ya da aylar boyunca beklemeyi, her gün ilerlemeyi tavsiye etmiştir. Bu tavsiyeyi en iyi yerine getiren kişilerden biri de şüphesiz Mustafa Kemal'dir. Başarılı bir asker, başarılı bir komutan olan Atatürk, milletimize çalışkanlıkta bizzat kendi örnek olmuştur.

Atatürk'ü tanıyanlar onun için çalışma saati diye bir şey olmadığını, yapacağı işi bitirinceye kadar uyumadan, dinlenmeden, yemek yemeden çalıştığını söylerler. Özellikle mücadele yıllarında normal uyku nedir bilmediğini, geceleri uyumaktan hoşlanmadığı için odasına çekilip uyumak yerine okuduğu için, Mahmut Esat Bozkurt tarafından ona "Türk Milleti'nin gece bekçisi" adı takıldığı söylenir. Yakın mücadele arkadaşlarından biri onun bu yönünü şöyle anlatmaktadır:

"Çankaya Köşkünde Büyük Nutuk hazırlanırken 48 saat hiç gözünü kırpmadan yazı dikte ettirişini hatırlarım. Öyle ki, yazı yazmaktan yorulanlar değişiyor, fakat o binlerce belge arasından ayırdığı notlarıyla büyük eserlerini tamamlamak için uykusunu bile vermekten çekinmiyordu." 59

Azmi ile "cesur" bir liderdi

"Milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır." 60

Büyük liderlerin ana vasıflarından biri "cesur" olmak, yani inandığı bir şeyi hayata geçirmek için önündeki engellerle başa çıkabilmektir. Atatürk'ün en dikkat çekici vasıflarından biri bu anlamda "cesur" olmasıdır; davasındaki samimiyeti, kararlı ve sabırlı olması, tüm zamanını hedeflerini hayata geçirmek için adaması ve inandığı değerlerden asla ödün vermemesi, onun bu vasfından kaynaklanmaktadır.

Kuran'da Allah, Müslümanların en önemli özelliklerinden biri olarak kararlılıklarına ve sebatlarına dikkat çekmekte, "Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi" (Ahkaf Suresi, 35) şeklinde buyurarak, azmetmenin bir güzel ahlak özelliği olduğunu belirtmektedir. Bu sebeple Mustafa Kemal Atatürk'ün aziminden ve inancından hiçbir şekilde taviz vermemesi, Müslüman Türk gençlerinin örnek alması gereken özelliğidir.

Mustafa Kemal doğru bildiği yolda yalnız kalacağını bilse dahi tek başına yürüyebilecek bir insandır.

Atatürk'ün yıllarca yanında bulunmuş olan dava arkadaşı Celal Bayar, onun bu yapısını şu şekilde anlatmaktadır:

"Atatürk prensip sahibi bir insandı. Üzerinde kesin inanca vardığı düşüncelerini ne kadar güç ve tehlikeli olursa olsun tereddütsüz kanunlaştırır ve başarıya ulaşıncaya kadar peşini bırakmazdı." 61

Büyük Önder'in manevi kızı Afet İnan Hanımefendi ise, onun bu sarsılmaz yönünü şöyle ifade etmektedir:

"Mustafa Kemal cesurdu ve çok azimliydi. Yapacağı işlerde muvaffak olmak için bütün şartların hazırlığını yapar ve karşısındakinin neler yapabileceğini hesap ederek onlara karşı tedbirli hareket etmeyi önceden kararlaştırırdı. En kötü ihtimali bile önceden düşünüp tedbirini alırdı." 62

Atatürk'ü tanıyan bir başka kişi de onun azmini şu şekilde tarif etmiştir:

"Mustafa Kemal her yapacağı işi günlerce bazen aylarca, inceden inceye düşünerek fikren hazırlardı. Bir defa karar verdi mi onu hiçbir güçlük yolundan çeviremezdi. Yaptığı her işte onun azmi ve karakteri açıkça okunurdu. Bugün, Türkiye'de elle tutulacak ne varsa, onun kudret ve kabiliyetinin, yılmak bilmeyen çalışmasının, gece gündüz ara vermeden didinmesinin meyvesidir."63

Devlet ve milletin refahı ve geleceği için çalışanlar, Türkiye'yi dünyaya yön veren güçlü bir ülke yapabilmek için, onun gösterdiği azim ve kararlılığı aynen tatbik etmek zorundadır. Ancak bu şekilde Büyük Önder'in izinden yürüyebilir, ülkemizi ve milletimizi hak ettiği seviyeye çıkarabiliriz.

Başkalarının fikrine her zaman önem verirdi

"Dünyada hükümet için meşru olan tek bir prensip vardır ki, o da istişareden ibarettir. Hükümet için ilk ve temel şart yalnız ve yalnız istişare etmektir."64

Allah Kuran'da Müslümanlara işlerinde 'şura' (istişare) içinde olmalarını tavsiye etmiş, her bilenden daha iyi bilen olduğunu haber vererek karşılıklı fikir alış verişinin bereketli olacağına dikkat çekmiştir. Örneğin, Al-i İmran Suresi'nin, 59. ayetinde Allah Peygamber Efendimize, "... İş konusunda onlarla müşavere et..." (Al-i İmran Suresi, 159) şeklinde buyurarak istişarenin önemli olduğunu bildirmiştir.

Atatürk de, milletine hizmet yolunda tüm varlığını ortaya koymuş dindar bir önder olarak ulusal menfaatleri daima ilk planda tutmuş ve her işinde istişareye başvurmuştur. Türkiye Cumhuriyeti'ni ileriye götürecek kararları almadan önce, daima bilgisine ve ahlakına güvendiği kişilerle fikir alış verişinde bulunmayı prensip edinmiştir.

Atatürk'ün otuz yıllık dostu olması sebebiyle özel yaşamını çok yakından tanıyan Sayın Süreyya Yiğit, bu konuda şunları söylemektedir:

"... Atatürk, herhangi bir meseleye karar vermeden önce herkesin ayrı ayrı fikrini dinlerdi."65

Atatürk'ün fikir alış verişine verdiği değeri Hasan Rıza Soyak da şu sözleriyle anlatıyor:

"Atatürk, her görevlinin üzerinde aldığı işleri, aklını, zekasını ve kanuni yetkilerini son hadidine kadar kullanarak, zamanında çözmeye çalışmasını ve sorumluluk almaktan çekinmemesini isterdi. İlgililerin ve görevlilerin görüşlerini dinlemeden, hatta kendileriyle müzakere etmeden bir konu

hakkındaki görüşünü bildirmezdi. Ben, maiyetindeki bütün çalışma hayatım esnasında konuşmadan ve fikir alış verişinde bulunmadan bir emir aldığımı hatırlamıyorum. Aynı zamanda, birçok konuşmalarında kendisine aklına gelen herhangi bir görüşü arzetmekten çekinmek hissine kapıldığımı hatırlamıyorum."66

Kendisini yakından tanıyanların sözlerinde de açıkça ifade edilen örnek tevazusunu Atatürk'ün kendi ifadelerinde de görmek mümkündür. Örneğin bir gün Atatürk'e gücünün ve iktidarının sırrı sorulduğunda, "durur dinlerim" demiştir. Karar mekanizması kendisi olduğu halde niçin herkesi dinlediği sorulduğunda ise, herkesten öğreneceği bir şeyin olduğunu söylemiştir.67

Atatürk'ün milletini "gizli iyiliğe" daveti

"Dünyanın filan yerinde bir rahatsızlık varsa, bana ne dememeliyiz. Tıpkı kendi aramızda oluşmuş gibi, onunla alakadar olmalıyız."68

Kuran'da, her zaman kendinden önce bir başkasının isteğini ön planda tutma, onun nefsini, kendi nefsine tercih etme, mala olan sevgiye rağmen malı ihtiyacı olana verme, aç olanı doyurma gibi güzel ahlak özellikleri anlatılmaktadır. Atatürk kendi güzel ahlakıyla tüm Müslümanlara bu konuda da örnek olmuştur. Milletin selameti, huzur ve güvenliği için tüm hayatını Türk halkına vakfetmiş, milletinin saadeti ve rahatı için kendi rahatlığını feda etmiştir. Atatürk kendi sözleriyle bu konuyu şöyle açıklamaktadır:

"Hayatımın bütün safhalarında olduğu gibi son zamanların buhranları ve felaketleri arasında da, bir dakika geçmemiştir ki her türlü huzur ve istirahatimi, her nevi şahsi duygularımı, milletimin selameti ve saadeti namına feda etmekten zevk duymayayım." 69

Allah'ı razı etmek için yapılan iyiliklerin gizli olması, Allah katında makbuldür. Bu ahlakı yaşayan insanlar, fıtratlarına uygun hareket ettikleri için aynı zamanda yaptıklarından büyük bir haz alırlar. Mustafa Kemal Atatürk de milletimizi gelecek nesiller için çalışmaya davet ederken ihlaslarının zedelenmemesi için halkı 'gizli iyiliğe' davet etmiştir:

"Bütün varlığını kendi şahsında gören adamlar bedbahtırlar. Belli ki o adam fert sıfatıyla mahvolacaktır. Herhangi bir şahsın, yaşadıkça memnun mesut olması için lazım gelen şey, kendisi için değil, kendisinden sonra gelecekler için çalışmaktır. Hayatta tam zevk ancak gelecek nesillerin şerefi, varlığı ve saadeti için çalışmakta bulunabilir. Bir insan böyle hareket ederken 'benden sonra gelecekler acaba böyle bir ruhla çalıştığımı fark edecekler mi' diye düşünmemelidir. Hatta en mesut olanlar, hizmetlerinin bütün nesillerce gizli kalmasını tercih edecek karakterde bulunanlardır."70

Barışçı olması: Yurtta sulh cihanda sulh

"Bizim için barış demek, gerçek hayatımızın temiminine yarayan elbiseyi üretmek demektir."71

Dindar bir kişiği olan Mustafa Kemal barışı, milleti refah ve saadete ulaştıran en iyi yol olarak benimsemiş, iç ve dış işlerindeki bağlantılarında hep barış yanlısı bir politika gütmüştür.

Mustafa Kemal "Biz cenkçi değiliz, sulh perveriz. Ve bir an evvel barışın etkisini görmek ve ona yardım ve hizmet etmek isteriz." diyerek barışseverliğini özetlemişti. 'Yurtta sulh cihanda sulh' adeta onun parolasıydı. Her zaman, "biz kimsenin düşmanı değiliz, yalnız insanlığın düşmanı olanların düşmanıyız" diyerek harbin ancak savaş açıldığı zaman nefsi müdafaa olarak gerekli olduğunu belirtirdi. Aksi bir durumda, milletin hayatı tehlikede olmadan yapılan savaşın "cinayet" olduğunu söylerdi.

"Milleti harbe götürünce vicdanımda azap duymamalıyım. Öldüreceğiz diyenlere karşı 'ölmeyeceğim" diye harbe girebiliriz. Lakin savaş zaruri olmalıdır. Milletin hayatı tehlikeye maruz kalmadıkça savaş cinayettir." 72

Atatürk'ün bu yaklaşımı da İslam Dinine tamamen uygundur. Barışın kelime anlamı olarak karşılıklarından biri de İslam'dır. Kuran'ın birçok ayetinde barıştan söz edilmekte, tüm insanlar, dostluğa ve kardeşliğe davet edilmektedirler. Örneğin Allah insanlara, "Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin" (Bakara Suresi, 208) şeklinde emretmiştir. Başka bir ayette de, "Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir." (Enfal Suresi, 61) şeklinde buyrulmaktadır.

Mustafa Kemal de binlerce şehidin kanlarıyla belirlenmiş topraklarımızı kazandıktan sonra artık barışın hakim olmasını istemiş ve Türkiye Cumhuriyeti'nin en esaslı prensiplerinden biri olan "Yurtta sulh, cihanda sulh" prensibine uygun hareket etmiştir.

Atatürk'ün tüm dış politikası barış fikrine dayalıdır. Milletlerarası herhangi bir meseleyi barış yoluyla halletmenin, Türk Milleti'nin menfaatine uyan bir yol olduğunu ısrarla belirtmiştir. Eğer uzun süreli barış isteniyorsa, kitlelerin durumunu iyileştirecek, insanlığın refahı ve açlık gibi sorunların bitmesi için uluslararası alanda iyileştirici tedbirler alınması gerektiğini, tüm insanların, haset, aç gözlülük ve kinden uzaklaşacak şekilde terbiye edilmesi gerektiğini savunmuştur.

"Türkiye'nin emniyetini gaye tutan, hiçbir milletin aleyhinde olmayan bir sulh istikameti bizim daima düsturumuz olacaktır"73 diyen Atatürk 1937'de Romanya Dış İşleri Bakanı ile yaptığı konuşmada, insana verdiği değeri açıkça ortaya koymaktadır. Atatürk'ün sözleri şöyledir:

"İnsan mensup olduğu milletin varlığını ve saadetini düşündüğü kadar, bütün cihan milletlerinin huzur ve refahını düşünmeli ve kendi milletinin

saadetine ne kadar kıymet veriyorsa bütün dünya milletlerinin saadetine hadim (hizmet edici) olmağa elinden geldiği kadar çalışılmalıdır. Çünkü dünya milletleri arasında sükun, vuzuh ve iyi geçim olmazsa bir millet kendi kendisi için ne yaparsa yapsın huzurdan mahrumdur. En uzakta zannettiğiniz hadisenin bize bir gün temas etmeyeceğini bilemeyiz. Bunun için insanlığın hepsi bir vücud ve bir millet bunun bir uzvu addetmek icap eder. Bir vücudun parmağının ucundaki acıdan bir bütün aza müteessir olur."74

ATATÜRK NASIL BİR TOPLUM İÇİN MÜCADELE VERDİ?

Atatürk, Türkiye'nin yalnızca Türklerin olmasını, Türklerin "son müstakil Müslüman-Türk Milleti" olarak kalmasını istiyordu. Kendinden sonra gelecek nesillere iyi bir ortam sağlamak için tüm hayatını vakfetmiş olan Atamız, Müslüman Türk Milleti'nin esaret yaşamaması ve başka milletlerin içinde asimile olmaması için mücadele ediyordu. Bu mücadelenin mukaddes bir dava olduğunu belirten Atatürk bakış açısını şöyle açıklamıştı:

"Türkiye Türkler içindir; ve Türkiye bağımsız olmalıdır. Mütareke imza edildiği zamanki sınırları esas sayılmaktadır. Ve anlaşma şartlarının bu bakış açısıyla uygunsuz olan kısımlarına karşı mücadele edilecektir. Bu bir hak harekatıdır. Ve İslam aleminin yardımına da dayanıyoruz. Türkler son müstakil Müslüman milleti olduğu gibi müstakil kalacaktır."75

Ulu Önder Atatürk'ün amacı halkı bir çatı altında toplayarak, Türkiye'yi dünyanın en mamur ve medeni memleketleri seviyesinin üstüne çıkarmaktı. Böylelikle Atatürk tüm Müslüman milletlerin birlik içinde hareket etmesini ve tüm Şark milletlerinin örnek alacağı bir "lider Türkiye" kurulmasını istiyordu:

"Türkiye, azim ve mühim bir gayret sarf ediyor. Çünkü, müdafaa ettiği bütün mazlum milletlerin, bütün şark davasıdır. Ve bunu nihayete getirinceye kadar Türkiye, kendisiyle beraber olan şark milletlerinin beraber yürüyeceğinden emindir."76

Ulu Önder Atatürk, güzel ahlakın, özgürlük ve demokrasinin yaşandığı, Türk-İslam birlik ve beraberliğinin olduğu, ırk ve sınıf ayrıcalığının yapılmadığı, çağdaş ve ilerici bir Türkiye hayal ediyordu. Bu ülke fertlerinin yüksek bir ruha özenen, ailenin ve devletin kutsiyetine inanan, kadına değer veren, üretken ve çalışkan bireylerden oluşmasını istiyordu. Dine saygılı bir laiklik anlayışının egemen olduğu, zor ve baskının olmadığı, hoşgörülü uzlaşmacı bir toplum düşünüyordu. Atamızın hayalindeki Türkiye için ilk şart bu hak dava içinde birarada yürümekti. Şimdi bu konuları sırası ile inceleyelim.

Yüksek ruha özenen bir millet

"Büyük davamız, en medeni, en müreffeh olarak varlığımızı yükseltmektir."77

Müslüman Türk Milleti'nin İslam'dan gelen haysiyeti, onuru ve kabiliyeti çok yüksektir. Milliyetçi-mukaddessatçı bir kültürü benimsemiş Türkler, tüm dünyanın tanıdığı tarihi bir misyona sahip, yüksek bir ruh taşırlar.

Mustafa Kemal Atatürk kendisinde taşıdığı yüksek ruha Müslüman Türk Milleti'nin de layık olduğunu biliyor, bu nedenle, "Yüksel Türk, senin için yükselmenin sınırı yoktur, işte parola budur" diyerek herkesin daima büyük hedeflere doğru yürümesini arzu ediyordu.

Atatürk'e göre Türk Milleti, tarihini övünçle doldurmuş bir ulustur. Tarihin en eski devirlerinde beşeriyete karşı yerine getirdiği kültürel vazifelerini yeniden, bu sefer daha mükemmel bir şekilde gerçekleştirmeye hazırlanan bir millettir. Mustafa Kemal bu konuda şunları söyler:

"İnsanlar daima yüksek necip ve mukaddes hedeflere yürümelidirler. Bu hareket tarzıdır ki, insan olanın vicdanını, dimağını bütün insanlık mefhumunu tatmin eder. Bu tarzda yürüyenler ne kadar büyük fedakarlık yaparlarsa o kadar yükselirler." 78

İşte Müslüman Türk Milleti'nin bu yüksek ruha ulaşması için Mustafa Kemal'in yukarıdaki paragrafta dediği gibi mukaddes değerlere yürünmesi ve "dört elle' sarılması" gerekir. Atatürk yürünecek bu yolu, "milli ahlak"olarak isimlendirmiştir.

Milli ahlakın hakim olduğu bir toplum

"Mükemmel bir millete 'milli ahlak'ın icapları, o milletin fertleri tarafından, hiç tereddüt etmeksizin vicdani ve hissi bir zevkle yapılır. En büyük milli heyecan işte budur."80

Atatürk, Türk Milleti'nin, başka bir milletin boyunduruğu altında yaşayan bir millet olmasını asla istemiyordu. Bunun için yeni kurulan ülkeyi, güçlü bir çizgiye oturtacak maddi-manevi birçok tedbirler almıştı.

Atatürk, güçlü bir millet için ilk şartın milli ahlak ilkelerine riayet etmek olduğunu ifade ederdi. İşte bu sebeple milliyetçi ve muhafazakar bir kimlik belirlemiş olan Atatürk, milletin milli ahlakla ahlaklanmasının ancak mukaddes değerlere sadık kalması ile mümkün olacağını anlamış, milletin sahip olduğu onuru korumak için şu sözleri söylemiştir:

"Bizim dinimiz, milletimize hakir, miskin ve zelil olmayı tavsiye etmez. Tam tersine Allah da Hz. Peygamber de insanların ve milletlerin izzet ve şerefini korumalarını emrediyor."81

Atatürk, milli ahlak anlayışını 'mukaddes bir değer' olarak kabul etmiş, bu inancını birçok defa ifade etmiştir. 1930 yılında kendi el yazısı ile yazarak teslim ettiği notlar arasında da, "Ahlak mukaddestir: Çünkü aynı kıymette eşi yoktur. Ve başka hiçbir çeşit değerle ölçülemez" şeklinde bir sözü yer almaktadır.82

Dayanışmanın, birlik ve beraberliğin olduğu bir ülke

"Bütün insanlar bir toplumsal vücudun organlarıdır ve bu sebeple birbirine bağlıdır."83

Bir milleti, millet yapan, fertlerin birlik, beraberlik ve dayanışma içinde olmalarıdır. Zira bireyler münferit olarak her ne kadar üstün özelliklere sahip olsalar da dayanışma içinde olmadan tek başlarına bir şey yapamazlar. Bunu çok iyi bilen ve milli ve manevi bir ittifak olduğu takdirde 'kuvvet doğacağını' görebilen Atatürk bu konuda şunları söylemiştir:

"Bir millette güzel şeyler düşünen insanlar, fevkalade iyi işler yapmaya kabiliyetli kahramanlar bulunabilir, lakin öyle kimseler yalnız başına hiçbir şey olamazlar, meğer ki bir hissi umumin amili ifadesi mümessili olsunlar."84

Atatürk'ün fikri ve siyasi politikasına baktığımızda Türk Milleti'nin birlik ve beraberliği için milliyetçi-muhafazakar bir politikayı benimsediğini görürüz. Hatta Atatürk, Türk Birliği derken yurt içinde ve yurt dışında yaşayan tüm Türkleri kastetmiş, aynı zamanda etnik olarak Türk olmadığı halde Müslüman olan ve kendini Türklere yakın gören azınlıkları da Türk olarak addetmiştir.

Halkın birlik içinde olmasında dinin rolü çok büyüktür. Gerçekten de Müslüman Türk Milleti'nin Kurtuluş Savaşı'yla vermiş olduğu büyük mücadelenin başarıyla sonuçlanmasında en büyük etken, milletin inançlarıdır. Nitekim tarihte de Atatürk gibi birçok lider savaş, kıtlık, açlık gibi zor anlarda halkı manevi değerlere yönlendirmiş, ancak bu şekilde dayanışma sağlayarak zorlukları yenmişlerdir.

Kuran'da Allah, 'Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın' (Al-i İmran Suresi, 103) şeklinde buyurarak Müslümanlara işbirliği içinde hareket etmelerini emretmiştir. Bir saldırı karşısındaki örnek Müslüman davranışını ise, '... (onlar) haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır' (Şura Suresi, 39) ayetinde açıklamıştır.

Bir başka ayette Allah, "Şüphesiz Allah Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever" (Saff Suresi, 4) şeklinde buyurmaktadır. Allah yolunda, vatan ve millet için bir bina gibi kenetlenmiş olarak verilen mücadelenin başarılı olacağına inanan Atatürk de, Kurtuluş Savaşı boyunca ve sonraki dönemde ısrarla milli birlik üzerinde durmuştur.. "Millet ve biz yok, birlik halinde millet var. Biz ve millet ayrı ayrı

şeyler değiliz"85 diyerek milli birliği güçlü olan ulusların her zaman kuvvetli olacağını belirtmiştir:

"Bir insan, kendini milletle beraber hissettiği zaman, ne kadar kuvvetli olur bilir misiniz. Bunu tarif müşküldür. Eğer ben, izahata izhar-ı acz edersem, beni mazur görünüz."86

Kadınlara değer veren bir millet

"Bizce Türkiye Cumhuriyeti anlamınca kadın, bütün Türk tarihinde olduğu gibi, bugün de en muhterem mevkide, herşeyin üstünde yüksek mevkide, herşeyin üstünde yüksek ve şerefli bir varlıktır."87

Toplumsal yaşamın başlangıcı olan aile hayatının, toplumun psikolojik ve sosyal yapısının şekillenmesinde önemi çok büyüktür. İslam Dininin aileye verdiği değeri ve bir milletin sürekliliği için din, aile, ahlak gibi kavramlara sahip olmasının gerekliliğini bilen Atatürk de ailenin kutsiyetine inanır, toplumun bekası için aileye ve manevi değerlere sahip çıkılmasının gerekliliğini bilirdi.

Din, ahlak ve aile müesseselerine sahip çıkan Atatürk, ailenin temeli sayılması gereken Türk kadını ile toplum arasında bir köprü kurmak istemiş, kadınlara seçme ve seçilme hakkı, erkekle eşitlik ve kadınların medeni ve siyasi haklarına kavuşması gibi haklar tanınmasını sağlamıştır.

Atatürk'ün kadınlara verdiği değer, İslam ahlakının bir yansımasıdır. Zira İslam, kadına büyük değer veren bir dindir. Kuran indirilmeden önceki dönem, kadına değer verilmeyen, onu ikinci sınıf gören bir zihniyetin hakim olduğu dönemdi. Ancak İslam Dininde kadına pek çok hak verilmiş ve kadınlar üzerindeki baskılar kaldırılmıştır. Kuran'da insanların birbiri arasında hiçbir üstünlüğün olmadığına, üstünlüğün ancak Allah katında ve takva ile olduğuna dikkat çekilmiştir.

Atatürk, kadının değer görmediği, ikinci plana atıldığı bir dönemde, kadınların haklarını korurken İslam Dininden ilham aldığını ima ederek şöyle demiştir:

"Bizim dinimiz hiçbir zaman kadınların erkeklerden geri kalmasını istememiştir. Allah'ın emrettiği şey, Müslüman kadının ve Müslüman erkeğin beraberce bilim ve kültürü aramak, nerede bulursa oraya gitmek ve onu edinmek mecburiyetidir... Türklerin sosyal yaşamında kadınlar bilimde kültürde ve başka alanlarda asla erkeklerden geri kalmamışlardır. Belki daha da ileri gitmişlerdir."88

İyi bir aile terbiyesi almış olan Mustafa Kemal, kadının ahlaki durumunun toplum için son derece önemli olduğunu bilerek, kadının ahlakı bozulduğunda toplum yapısının da yara alacağına dikkat çekmiş, "sefil olursa kadın, alçalır beşer" sözünü hatırlatarak bu tehlikeye karşı halkı uyarmıştır.

Ahlaki değerlerin korunması için bağımsız bir toplum

Türkler tarih boyunca, hürriyet ve istiklale sembol olmuş bir millettir. 'Hürriyet ve istiklal benim karakterimdir' diyen Atatürk de Müslüman Türk Milleti'nin özgürlüğünden asla ödün vermemeyi kendine şiar edinmiştir.

Nitekim insanın fıtratı da bunu gerektirir. Allah, insanları Kendine kulluk edecek şekilde yaratmış, bunun dışında herkesin özgür olacağı bir düzen var etmiştir. Bu nedenle Atatürk, Türk Milleti'nin bağımsızlığını tehdit eden unsurlara karşı büyük bir mücadele vermiştir. Ülkemizin yabancı ülkelerin sömürgesi, mandası veya doğrudan bir parçası haline getirilmesinin konuşulduğu bir dönemde, büyük bir kararlılıkla bunlara karşı koymuş ve Milli Mücadele'yi başlatmıştır. Mustafa Kemal Atatürk, "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" diyerek bir milletin bekası için mutlaka o milletin hürriyet ve istiklaline sahip olabilmesinin gerektiğini belirtmiştir.

Irk ve sınıf ayrımcılığının yapılmadığı bir toplum

"İslam hayatı topluluğunda hiç kimsenin bir sınıfı ayırarak (özel davranarak) korumasını sürdürmeye (koruyup-gözetmeye) hakkı yoktur."89

Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda insanlar, birbirlerini ırk, soy, dil, din, cinsiyet gibi özelliklerle değerlendirir, kendi oluşturdukları yapay kavramlarla çeşitli sınıf ayrıcalıkları yaratırlar. Oysa Allah tüm insanları eşit olarak yaratmıştır. Hiç kimse ırk, renk ve soyca birbirinden üstün olamaz.

Allah Kuran-ı Kerim'in Hucurat Suresi'nde üstünlüğün ancak takva ile olacağını şöyle bildirmiştir:

"Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır." (Hucurat Suresi, 13)

İmtiyazsız, sınıfsız halktan oluşan bir millet inşa etmeyi düşünen Mustafa Kemal, herkesin eşit olduğuna inanır, her zaman ayrımcılığa karşı çıkardı. Atatürk'ün milliyet anlayışı da insan şahsiyetine ve hürriyetine değer üzerine kuruludur. Bu anlayış Türk Milleti'nin savaşlarda ve verdiği diğer mücadelelerdeki başarısında önemli rol oynamış, haksızlık ve esarete karşı milletçe başlatılan bir harekete neden olmuştur.

Bir dergide Atatürk'ün bu üstün özelliği ile ilgili olarak şu ifadeler yer almaktadır:

"Atatürk millet kavramını izah ederken fiziki anlamda bir ırk anlayışından asla söz etmemişti. Onun gözünde millet, bir kan, bir ırk, bir biyolojik olgu değil, tarihi sosyolojik ve özellikle de kültürel bir realitedir."90

SONUÇ:
TÜRK ULUSU DAHA DİNDAR OLMALIDIR

Atatürk, samimi bir dindardı. Bu nedenle İslam'ın doğru anlaşılması ve yaşanması için büyük çaba göstermişti. Öte yandan Atatürk'ün "din vardır ve lazımdır, dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur" sözü de, Türk Milleti'nin bekasında dinin ne denli önemli bir role sahip olduğuna dikkat çekmektedir.

"Türk Ulusu daha dindar olmalıdır. Yani tüm sadeliği ile dindar olmalıdır. Dinime, bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum..."91 diyerek inancını vurgulayan Atatürk, dinin bir milletin birlik-beraberlik içinde yaşamasında önemli bir faktör olduğuna da başka sözlerinde dikkat çekmiştir.

Gerçekten de din, toplumları birbirine bağlar, bireylerin birbirlerine kenetlenmesine vesile olur. Tarihe baktığımızda, savaş, açlık, kıtlık gibi zor anlarda milletleri ayakta tutan faktörün milli ve manevi birlik olduğunu görürüz. Dini bağlarını koparan ya da zayıflatan toplumlar tarih sahnesinden birer birer silinerek yok olmuşlardır.

Nitekim Atatürk'ün, vefat etmeden 15 gün önce dönemin Başvekili kanalıyla tüm dünyaya açıkladığı son sözleri, kurtuluşun ve kalkınmanın sırlarını vermekle birlikte Türk gençliğine manevi bir vasiyet niteliği de taşımaktadır. Atamızın bu kıymetli sözleri şöyledir:

"Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed'in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli; İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler."92

ATATÜRK'ÜN AHLAKI
İÇİN NE DEDİLER?

"Karşınızdaki bu büyük adamda, keşfettiğim bu meçhulde, maharet ve karakter o kadar iyi işlemiştir ki , sözlerinde hiçbir şüphe aranamazdı."93

Fransız Yazar, Claude Farere

"Hayatın sonuna kadar, ulusunun mutlak güveniyle kurduğu devletin başında kalan muzaffer kumandanın kişiliği, ne eşi görülmez bir karakter örneğidir."94

İtalya Dışişleri Eski Bakanı, Comte Carlo Sforza

"Bu ilerici ve batılaşmış Türk, gerek kişiliği gerekse başarıları ile hayranlık ve saygı uyandırmaktadır. Orta yaşın kıyısına gelmiş bu önder, bir mantık ve sarsılmaz azim, kendinden çok ülkesi için beslediği tutkularla güçlü bir kişilik ve disiplin adamıdır."95

İngiliz Tarihçi, Arnold J. Toynbee

"Cumhuriyet Türkiyesi'nin Devlet Başkanı Kemal Atatürk, diğer önderlerde görmeye alışamadığımız şu değerli nitelikleri, kişiliğinde toplamış bulunuyor; alçak gönüllük, yeterlilik, başarı."96

The Truth Dergisi, İngiltere

"Muhakkak eşi benzeri olmayan bir insandı. Tehlike karşısında korkmak veya güçlükler çıktıkça kararsızlık nedir bilmezdi. Sadakat istedi ve hak etti. Kudret asla başını döndürmedi; çünkü yaratılışında küçüklük yoktu."97

İngiltere Eski Büyükelçisi, Sir Perey Loraine

"Mustafa Kemal Bey, sorumluluk yüklenmekten korkmayan, doğuştan bir şef idi."98

Alman General, Liman Von Sanders

"Dünya tarihinde ancak pek az insan , ulusuna, soylu bir amaç uğruna kendilerini adayabilme ruhunu aşılayabilmiştir."99

Pakistan Büyükelçisi, İftihar Ali Han

" 'İnsan ancak karakteri ile büyük olabilir' demişti Voltaire. Kişilerin evrenselliği göz önünde tutulduğunda, sanırım ki haklıydı da... Ama bu özdeyişten Gazi Mustafa Kemal lehine bir ayrım yapılabilir. Yalnız karakteri ile

değil, aynı zamanda yüreğiyle de halkın gönlünü kazanıp bu denli büyük olabilmiştir o." 100

Nelia Pavlova

"Atatürk iyi kalpli, çağdaş bir insandır. Türk Ulusu onun kişiliğinde kendini görüyor, insanlığın bütün belirtileri onda kendini hemen gösteriyor."101

Fransız Gazeteci, Noelle Roger

"Atatürk vefat ettiğinde, dönemin Hindistan İslam Birliği Başkanı olan ve daha sonra Pakistan Devleti'nin kuruculuğunu yapan Muhammed Ali Cinnah, üzüntüsünü "Onun şahsında yalnız İslam alemi değil, bütün dünya en büyük insanlardan birini kaybetti" ifadeleriyle dile getirmiştir."102

Prof. Dr. İsmet Giritli

"Ve hakikaten bu büyük adam, geceleri gündüzlere katarak düşünmeyi, milli bünyenin tahammülünü bildirmiş, herşeyin zamanını hesaplamış ve zamanı iradesine ram edebilmişti."103

Mazhar Müfit Kansu

"Atatürk yalnız bu asrın en büyük adamlarından biri değildir. Biz Pakistan'da onu gelmiş geçmiş bütün çağların en büyük adamlarından biri olarak görüyoruz. O yalnız sizin milletinizin sevgili lideri değildi. Dünyadaki bütün Müslümanlar gözlerini sevgi ve hayranlık hissiyle ona çevirmişlerdi. O Müslüman dünyasından yeniden siyasi uyanış istikametine ileri doğru cesur bir adım atan bir avuç insandan biriydi."104

Pakistan Cumhurbaşkanı, Eyüp Han

"Atatürk bu yüzyılın büyük insanlarından birinin tarihi başarılarını, Türk halkına ilham veren liderliğini, modern dünyanın ileri görüşlü anlayışını ve bir askeri lider olarak kudret ve yüksek cesaretini hatırlatmaktadır... Çöküntü halinde bulunan bir imparatorluktan özgür Türkiye'nin doğması, yeni Türkiye'nin özgürlük ve bağımsızlığını şerefli bir şekilde ilan etmesi ve o zamandan beri koruması, Atatürk'ün Türk halkının işidir. Şüphesiz ki, Türkiye'de giriştiği derin ve geniş inkılaplar kadar bir kitlenin kendisine olan güvenini daha başarı ile gösteren bir örnek yoktur."105

ABD Eski Başkanı, John F. Kennedy

"Benim üzüntüm, bu adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzumun gerçekleşmesine artık imkan kalmamış olmasıdır. Sovyet Rusya Dışişleri Bakanı Litvinof ile görüşürken kendisine onun fikrince bütün Avrupa'nın en kıymetli ve en ziyade dikkate değer devlet adamının kim olduğunu sordum. Bana Avrupa'nın en kıymetli devlet adamının Türkiye Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal olduğunu söyledi."106

ABD Eski Başkanı, Franklin Roosevelt

"Asker-devlet adamı, çağımızın en büyük liderlerinden biri idi. Kendisi, Türkiye'nin, dünyanın en ileri memleketleri arasında hak ettiği yeri almasını sağlamıştır. Keza o, Türklere, bir milletin büyüklüğünün temel taşını teşkil eden, kendine güvenme ve dayanma duygusunu vermiştir."107

General MacArthur

"İnsanı teslim alıcı, fevkalade önderlik kuvveti vardır. O, tetiktir, hazır cevaptır, dikkati çekecek kadar zekidir."108

Amerikalı Gazeteci, Gladys Baker

"O, kişisel kazanç ve ün peşinde koşan basit bir diktatör değil, gelecek kuşaklar için sağlam temeller atmağa uğraşan bir kahramandı."109

Prof. Walter L. Wriht, Almanya

"Atatürk Türkiye'yi tek düşmanı kalmaksızın bırakmıştır. Bu zamanımızın hiçbir devlet şefinin başaramadığıdır."110

Völkischer Beobacter Gazetesi, Almanya

"Almanya, ATATÜRK'ün eserine ve mücadelesine hayrandır. Onda, tarihi eseri, özgürlüğü seven bütün milletler için bir sembol olarak kalacak kudretli bir kişilik görmektedir."111

Berlin-Alman Ajansı

"Istırap çeken dünyada barış ve esenliği yeniden kurmak ve insanlığın yalnız maddi değil, manevi gelişmesini sağlamak isteyenler Atatürk'ün iman verici ve yön göstericiliğinden örnek ve kuvvet alsınlar.112

Alman Tarihçi, Prof. Herbert Melzig

"Kendisinin tarihi büyüklüğü, eseri olan yeni Türkiye'ye bakılarak bugünden ölçülebilir. Çelik gibi azim ve gayreti, uzağı gören akıl ve hikmetle birleşmiş olan bu gerçek halk önderi ve devlet adamı; Anadolu dağlarının en uzak ve ıssız köşesindeki köylere bile başka bir ruh aşılamıştır."113

Illustrierte Zeitung Dergisi, Almanya

"O, kendi milleti ve beşeriyet alemi için beslediği muhabbetle, bir dahinin neler yarattığına dair, cihana fevkalade heyecanlı bir sahne seyrettirmektedir." 114

Alman Tarihçi, Prof. Herbert Melzig

"İnsanlığın bütün belirtileri onda kendini hemen gösteriyor."115

Fransız gazeteci, Noelle Roger

"Atatürk'ün yurt kurtarıcı olduğunu, milletlerin en vefalısı olan Türkler asla unutmayacaklardır."116

Fransız gazeteci, Noelle Roger

"Atatürk'ün dehası, tarihte Türk Milleti'nin taşıdığı ruhun faziletine en yüksek örneklerinden birini teşkil edecektir."117

Yugoslav Büyükelçisi, Branko Aczmovic

"Akıllı ve barışçı yöntemlerle gerçekleştirdiği eseri halkların tarihinde izlerini bırakacaktır."118

Fransız Eski Cumhurbaşkanı, Albert Lebrun

"Mevcut rütbelerin hepsini kaldırdığı bir memlekette, bu adam, bütün rütbeleri kazanmıştır. O memlekette bulunabilecek en şerefli isim ona verilmiştir."119

Fransız Gazeteci, Mercel Sauvage

"Bu, insanlığa denenmiş bir felsefe örneği olarak sunulabilir. Atatürk yüzyıllara sığabilecek işleri on yılda tamamladı." 120

Fransız Yazar, Gerrad Tongas

"Denilebilir ki onsuz, İslam alemi yolunu bulabilmek için elli yıl daha bekleyecekti."121

Berthe Georges Gaulis, Fransa

"O, yüce bir dağa benzer. Eteğinde yaşayanlar bu yüceliği fark edemezler. Bu dağın azametini kavrayabilmek için, ona çok uzaklardan bakmak gerekir."122

Fransız Edebiyatçı, Claude Farrer

"Kemal Atatürk'ün karakterinin bir cephesini göstermek itibariyle bir noktayı hatırlatmak isterim. Bize savaşlarından birini anlatıyordu. Birdenbire durdu: "Görüyorsunuz ya" dedi. "Birçok zaferler kazandım. Fakat bunların en büyüğünden sonra bile her akşam, savaş alanlarında ölen bütün askerleri düşünerek içimde derin bir keder duyuyorum." Cesaret ve zekasından başka yüreği bu kadar yüce olan böyle bir Şef'in, yurdu için mucizelere vesile olmuş olmasına şaşılabilir mi?..."123

George Bennes, Vu Gazetesi, Fransa

"Çağımızda hiçbir isim Atatürk'ün adı kadar büyük saygı yaratmamıştır."124

Observer, İngiltere

"İngiltere önce, cesur ve asil bir düşman, sonra da sadık bir dost olarak tanıdığı büyük adamı selamlamaktadır.125

Sunday Times, İngiltere

"Atatürk, eskimiş bilimlerle boş yere kafasını yormamış olduğundan daha taze ve cesur düşünen bir önderdir. Kendisi için, bugünkü Avrupa'nın en güçlü devlet adamıdır diyebileceğimiz Atatürk, hiç şüphesiz devlet adamlarının en cesur ve orjinalidir."126

İngiliz Yazar, Herbert Sideabotham

"Atatürk öyle bir insandır ki, hayali değildir. İstediğini bilir, bildiğini yapar, yapamayacağı bir şeyi de istemez." 127

Heykeltraş Krippel

"Atatürk, şahsiyet ve yeteneğin dev gibi bir simgesi idi. O, yirminci yüzyılın en görkemli olayını gerçekleştiren adamdı." 128

National Tidence Gazetesi, Danimarka

"Üstün iradesi, tükenmez cesareti ve eşsiz sezişi ile hasımlarını dize getirdi. Fazilet ve ciddiyeti, üç yılda memleketine yalnız askeri degil, aynı zamanda tam ve doyurucu bir siyasi zafer kazandırdı."129

Yazar, F. Perrone Di San Martino

"Büyük adamlar, kuşaklarının başındadır. Türk Milleti'nin başındaki büyük ve dahi Atatürk, politika ve savaş alanlarında yılmayan büyük ve yurtsever bir insandı." 130

Lübnan Başbakanı, Raşit Kerama

"Kelimenin tam anlamıyla bir yapıcı olan Atatürk, dünya haritasında memleketine yepyeni bir sınır çizmiştir..."131

Loryan Gazetesi, Lübnan

"Atatürk, dünyanın çok nadir yetiştirdiği dahilerdendir. O, bütün bir tarihin seyrini değiştirmiştir."132

Ennehar Gazetesi, Lübnan

"Türkiye'yi bir arı kovanına ve bütün Türkleri de bal aramaya çıkmış çalışkan arılara benzetiyorum. Nasıl arılar beylerinin etrafında toplanıp çalışırlarsa, bütün Türk Milleti bugün büyük dahi Mustafa Kemal etrafında toplanmışlardır."133

Prof. M. Zaajti Franes, Macaristan

"Onun yaratıcı ruhunun ve ateşli yurtseverliğinin harekete geçmemiş olduğu hiçbir alan yoktur..."134

Gazeta Polska, Polonya

"Atatürk, tarihte teşkilatçı bir dahi, bir milletin harikalar yaratan yöneticisi ve memleketinin kurtarıcısı olarak kalacaktır."135

Independance Romaine Gazetesi, Romanya

"Şöhreti bütün cihana yayılmış olan tecrübeli başkanın yönetimi herkesin sevgi ve saygısını çeken büyük Türk Milleti'nin milli bağımsızlığını devamlı bir başarı ile kuvvetlendirmiş ve yeni milli yapısını yaratmıştır."136

Sovyet Eski Başbakanı, Kalinin

"Vatanını muhakkak bir parçalanmaktan kurtararak devlet gemisini güvenilir bir limana götürdükten sonra milletinden bir taht istemedi. O, kelimesinin bütün anlamıyla bir insan, eşsiz bir dahi, kahraman bir asker ve siyaset adamı idi."137

Elifba Gazetesi - Suriye

"Türkiye, dost ve düşmanlarının hayran olduğu bir dahi adama malik bulunmak bahtiyarlığına erişmiştir."138

Katimerini, Yunanistan

GERÇEK BİR ATATÜRKÇÜ GENÇ NASIL AHLAKA SAHİP OLMALIDIR?

Atatürk'ün en büyük hedefi, çok büyük emeklerle kurulan yüce Türkiye Cumhuriyeti'nin güçlü ve gelişmiş demokratik ülkeler topluluğuna girmesi ve bu entegrasyon sürecinin çok hızlı ve başarılı olmasıydı. Türk Milleti'nin bu süreci hızlandırmasının birinci koşulu ise Batı'nın medeniyetini alırken, milli birlik ve beraberliğini herşeyin üzerinde tutması, milliyetçi karakterini ana esas olarak belirlemesi, İslam'ın özünü savunan çağdaş bir yapıyı ivedilikle oluşturmasıydı.

İşte bu nedenle Atatürk, Cumhuriyet'i emanet ettiği Türk gencinin, milli birlik ve beraberliğini herşeyin üzerinde tutan, vatanperver, cesur, ülkesi için canını seve seve veren, İslam'ı özümsemiş, güzel ahlaki vasıfları hayatının her aşamasına yerleştirmiş bir gençlik olmasını istemiş, bunun için karşısına çıkacak her engeli bizzat ortadan kaldırmıştır. Aşağıda sıralanan birkaç madde, Atatürk'ün hedeflediği milliyetçi Türk genci modelini kısaca tasvir etmektedir.

-Devletin bölünmez bütünlüğünü kararlılıkla savunur.

-Hukuka ve kanunlara saygılıdır.

-Dine ve manevi değerlere gönülden bağlı ve saygılıdır.

-İnsana değer verir, ilişkilerinde saygı ve sevgi esastır.

-Ayrımcılığa karşıdır. Herkesin eşit olduğuna, dayanışmanın gerekliliğine, milli birlik ve beraberliğe inanır.

-Fikirleri ve idealleri, müspet ilime ve akla dayalıdır.

-Herkesin fikrine değer verir, istişare eder.

-Türk Milleti için her ne pahasına olursa olsun hizmeti ilke edinmiştir ve bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmaz.

-Dinamiktir, taassuba ve statükoculuğa karşıdır. Daima çağın yeniliklerinden ve gelişmelerinden yanadır. Olgunlaştırdığı her fikri mutlaka harekete dönüştürür.

-Dikkatlidir, dışarıdan veya içeriden gelebilecek tehlikelere karşı uyanıktır, akılcı tedbirler alır.

-Örf ve adetlerine kuvvetli hislerle bağlıdır.

-Ailenin kutsiyetine inanır.

-Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaş medeniyet seviyesinin üzerine çıkabilmesi için uğraş verir. Azimli ve kararlıdır. Olumsuzluklardan yılgınlığa kapılmaz.

-Tevazulu, sabırlı ve daima barıştan yanadır.

-Adaletten ödün vermez.

-Estetik değerlere ve sanata düşkündür.

-Ahlak güzelliğine ve temizliğe değer verir.

-Herkese sevgi ve iyi niyetle yaklaşır, yardımseverdir.

-Sorumluluk sahibidir.

-Aydındır ve bilimden yana bir tutum içindedir.

-İleri görüşlüdür.

-Hoşgörülü ve bağışlayıcıdır; affetmeyi ve sadakati esas alır.

-Barışçı ve uzlaştırıcıdır.

-Sözlerine ve emanetlerine olan hassasiyeti güçlüdür.

-Onurlu ve vakarlıdır.

-Kendisine isabet eden güçlüklerden dolayı hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmaz.

-Dünyevi hırslardan arınmıştır, hiçbir zaman gelecek kaygısı duymaz.

-Cesurdur, hiçbir zorluk onu hedeflerinden yıldırmaz. Düşmanın sayısı, gücü ve büyüklüğü onun kararlılığını etkilemez.

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü.

Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." 139

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." 140

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. 141

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. 142

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? 143

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin

rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. 144

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. 145

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. 146

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. 147

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği

mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: AraFormlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. 148

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. 149

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. 150

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. 151

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli

savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. 152

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. 153

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. 154

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. 155

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. 156

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli

ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. 157

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna

oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.158

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

NOTLAR

1. Muhit Mecmuası, sayı 32, Haziran 1931, s. 87-88
2. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi kitapevi, 4.Basım, İstanbul, s.180-181
3. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s. 175
4. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s. 184
5. Tirmizî, Rad 11, (1162); Ebu Dâvud, Sünnet 16, 4682
6. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.68
7. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi kitapevi, 4.Basım, İstanbul, s.149-150
8. http://www.gazi.edu.tr/ataturk/sozler.htm
9. Cemal Kutay, Ne buldu, Ne bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s. 182
10. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi kitapevi, 4.Basım, İstanbul, s.135
11. Avni Altıner, Her Yönüyle Atatürk, 2. Baskı, Bakış Kütüphanesi, İstanbul, 1974, s. 376
12. Rönesans Dergisi, Şubat 1991, s.20
13. Rönesans Dergisi, Şubat 1991, s.20
14. Rönesans Dergisi, Şubat 1991, s.20
15. Rönesans Dergisi, Şubat 1991, s.20
16. Rönesans Dergisi, Şubat 1991, s.20
17. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s. 175
18. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s. 261
19. Seyfettin Turhan, Atatürk'te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.191
20. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.168
21. http://www.kultur.gov.tr/portal/tarih_tr.asp?belgeno=13533, Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, cilt 2, s. 66-67
22. Seyfettin Turhan, Atatürk'te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.121
23. Prof. Dr. İbrahim Agah Çubukçu, Atatürk ve Laiklik, Genel Kurmay Başkanlığı, s.337-346, http://www.merih.com/ataturk/wiaclaiklik.htm
24. Sadi Borak, Atatürk ve Din, 2. baskı, Anıl Yayınevi, İstanbul, 1996, s. 21
25. Sadi Borak, Atatürk ve Din, 2. baskı, Anıl Yayınevi, İstanbul, 1996, s. 33
26. Sadi Borak, Atatürk ve Din, 2. baskı, Anıl Yayınevi, İstanbul, 1996, s.87

27. Prof.Dr. Utkan Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, s. 208, http://www.diyanet.gov.tr/duyurular/balikesir2.htm
28. http://musabe2.virtualave.net/ataturk.htm
29. Hanif Fauk, Atatürk Urduca Yayınlardan, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, 1979, s.102
30. Prof. Dr. Ayşe Afet İnan, Mustafa Kemal Atatürk’ten Yazdıklarım, Ankara, 1969, s. 85
31. Prof. Dr. Ayşe Afet İnan, Mustafa Kemal Atatürk’ten Yazdıklarım, Ankara, 1969, s. 98
32. http://www.geocities.com/islampencereleri/ataturk.htm, http://www.liderler.net/lideratature.php
33. Seyfettin Turhan, Atatürk’te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.190
34. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.63
35. http://www.haberbilgi.com/kitaplar/Ahmet_Taner_Kislali/siyasal_sistemler/ss1_22f_kemalizm.html
36. Sadi Borak, Atatürk ve Din, 2. baskı, Anıl Yayınevi, İstanbul, 1996, s. 87
37. Avni Altıner, Her Yönüyle Atatürk, 2. Baskı, Bakış Kütüphanesi, İstanbul, 1974, s. 627
38. http://www.geocities.com/strateji_taktik/makaleler/arsiv/tct6-a56.htm
39. Avni Altıner, Her Yönüyle Atatürk, 2. Baskı, Bakış Kütüphanesi, İstanbul, 1974, s.268
40. 1922 Prof. Dr. Afet İnan’ın yayımladığı belgeden s. 37
41. Mustafa Baydar, Atatürk’le Konuşmalar, Yeditepe Basımevi, İstanbul, 1955, s.102
42. http://www.kho.edu.tr/atasayfa/buynutuk/bolum13/index29.htm
43. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
44. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.149
45. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/anasayfa.htm
46. http://ulusdergisi.kolayweb.com/756212731881.html
47. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.120
48. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.Yayınevi, İstanbul, 1954, s.118
49. Mustafa Baydar, Atatürk’le Konuşmalar, Yeditepe Basımevi, İstanbul, 1955, s.103-104
50. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I-III, III. Cilt, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1989, s. 120
51. http://www.kultur.gov.tr/portal/tarih_tr.asp?belgeno=13798

52.
http://www.netbul.com/superstar/ozeldosyalar/sicakhaber/ataturk/ataturkdiyorki.asp
53. http://www.kultur.gov.tr/portal/tarih_tr.asp?belgeno=13539
54. http://ulusdergisi.kolayweb.com/956444946013.html
55. http://www.kultur.gov.tr/portal/tarih_tr.asp?belgeno=13533
56. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s. 264
57. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.119
58. http://zonguldak.meb.gov.tr/ataturk/sayfalar/genclik.htm
59. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi Kitabevi, 4.Basım, İstanbul, s.138
60. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s. 53
61. Celal Bayar, İsmet Bozdağ, s.108
62. Prof. Dr. Ayşe Afet İnan, Mustafa Kemal Atatürk’ten Yazdıklarım, Ankara, 1969, s. 114
63. Prof. Dr. Süleyman Arslan Özel Sayısı, Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt 12, Sayı 36, Kasım 1996, s.936
64. Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Atatürkçülük, Olgaç Matbaası, Ankara, 1981, s.68
65. http://www.mkataturk.gen.tr/ozel/ozel5.html, Celal Bayar, Atatürk’ten Hatıralar, Sel Yayınları, 1955, s. 109
66. Prof. Dr. Süleyman Arslan Özel Sayısı, Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt 12, Sayı 36, Kasım 1996, s.948
67. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi Kitabevi, 4.Basım, İstanbul, s.208
68. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.112-113
69. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.70
70. Seyfettin Turhan, Atatürk’te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.184
71. http://www.ataturk.net/ata/iktisatk.html
72. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/ilkeleri/yurtta_baris.htm
73. http://www.kho.edu.tr/atasayfa/biyografi/kronoloji/bolum21/
74. Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Atatürkçülük, Olgaç Matbaası, Ankara, 1981, s.180
75. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I-III, III. Cilt, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1989, s.20-21
76. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi Kitabevi, 4.Basım, İstanbul, s.88
77. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.77

78. Atatürk diyor ki, Atatürk'ün Direktif Mahiyetindeki Düşünceleri ve Kısaca Hayatı, 2. Baskı, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1954, s.120
79. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
80. Prof. Dr. A. Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Mustafa Kemal Atatürk'ün Elyazıları, Türk Tarih Kurumu, Ankara, s. 361
81. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/anasayfa.htm
82. Prof. Dr. A. Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Mustafa Kemal Atatürk'ün Elyazıları,Türk Tarih Kurumu, Ankara, s.362
83. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s.293
84. http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
85. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s.138
86. http://www.kimyaokulu.com/Ataturk/atayagoreata.htm
87. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s.261
88. Seyfettin Turhan, Atatürk'te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.33
89. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I-III, II. Cilt, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1989, s. 94
90. Prof. Dr. Süleyman Arslan Özel Sayısı, Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt 12, Sayı 36, Kasım 1996, s.884
91. Mustafa Baydar, Atatürk'le Konuşmalar, Yeditepe Basımevi, İstanbul, 1955, s.97
92. Hanif Fauk, Atatürk Urduca Yayınlardan, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, 1979, s.102
93. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.195
94. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.195
95. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.195
96. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.196
97. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.196
98. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.197
99. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.211
100. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.217
101. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.219
102. Prof. Dr. İsmet Giritli, Atatürk, Laiklik ve Din, Rönesans Dergisi, şubat 1991, s.20

103. Emre Kongar, Devrim Tarihi ve Toplum Bilim Açısından Atatürk, Remzi Kitabevi, 4.Basım, İstanbul, s.173
104. Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Atatürkçülük, Olgaç Matbaası, Ankara, 1981, s. 255
105. Mehmet Özel, Atatürk, TC Kültür Bakanlığı, Ankara, 1990, s.299
106. http://www.geocities.com/vesanat/ata2.htm
107. Avni Altıner, Her Yönüyle Atatürk, 2. Baskı, Bakış Kütüphanesi, İstanbul, 1974, s.604
108. Seyfettin Turhan, Atatürk'te Konular Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, Şubat 1995, s.287
109. http://www.basbakanlik.gov.tr/ataturk/disbasin.htm
110. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.202
111. Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Atatürkçülük, Olgaç Matbaası, Ankara, 1981, s.254
112. http://www.ataturk.net/?sayfa=diyorlar&ulke=Almanya
113. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.202
114. http://www.ataturk.net/?sayfa=diyorlar&ulke=Almanya
115. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
116. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
117. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.201
118. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
119. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.220
120. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
121. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.209
122. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
123. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.204
124. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
125. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
126. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.196
127. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
128. http://www.mkutup.gov.tr/soylenenler.html
129. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.214
130. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
131. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
132. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm

133. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
134. http://ulusdergisi.kolayweb.com/756212731881.html
135. http://www.basbakanlik.gov.tr/ataturk/disbasin.htm
136. Cemal Kutay, Ne Buldu, Ne Bıraktı, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir, Tarihsiz, s.200
137. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
138. http://www.golhisar.com/sayfalar/ata.htm
139. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
140. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
141. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
142. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
143. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
144. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
145. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
146. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
147. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
148. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
149. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
150. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
151. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
152. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
153. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
154. Time, Kasım 1996
155. S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
156. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

157. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
158. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Cumhuriyet tarihimiz süresince, kritik dönemler atlatan milletimiz, bir çok problemin üstesinden, ancak Atatürkçü düşünceye ve milliyetçi-muhafazakar kimliğe sahip çıkmakla gelinebileceğini artık kavramış durumdadır.

Türkiye'nin 21. yüzyılda, Büyük Önderin hedef gösterdiği "muasır medeniyetler" arasında yer alması ve ülkemizin "lider ülke Türkiye" olması için Atatürk'ün açtığı yolda emin adımlarla ilerlenmesi gerekmektedir. Bizlerin ilk yapması gereken, Atatürk'ü iyi anlamak ve onun gösterdiği güzel ahlakı örnek almaktır. Atatürk'ü anlamak; onun şahsına yönelik övücü konuşmalar yapmak değil, ilkelerini kavramak ve hayata geçirmek demektir.

Bu kitabın yazılmasındaki amaç; insanı insan yapan değerleri Atatürk'ün sözlerinden alıntılarla anlatmak, bayrağımızın göklerde özgürce dalgalanması, Devletimizin ve milletimizin bekası için "güzel ahlakın" şart olduğu konusunda genç nesilleri bilinçlendirmektir.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.